

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT D'ARTÀ

Identificació de la sessió

Caràcter: ordinari

Núm. de sessió: 8

Data: 27 de juliol de 2026

Hora de començament: 18.03 h

Hora de finalització: 19 h

Lloc: sala de sessions de l'Ajuntament d'Artà

Hi assisteixen:

Manuel Galán Massanet, batle

Maria Bel Llinàs Pastor, regidora

Antonio Bonet Company, regidor

Maria Isabel Nieto Sepúlveda, regidora

Estefanía Láiz Sansó, regidora

Maria Paula Ginard Vílchez, regidora

Maria Antònia Sureda Martí, regidora

Manuel Rocha Barrientos, regidor

Immaculada Moreno Mayal, regidora

Jordi Cabrer Flaquer, regidor

Juan Lliteras Espinosa, regidor

Andreu Casellas Cabrer, regidor

Antoni Payeras Beltrán, secretari

No hi assisteix:

Maria Pastor Gelabert, regidora

Ordre del dia

1. Aprovació, si s'escau, de l'acta de la sessió de 29 de juny de 2026.
2. Exp. 2024/3186. Aprovació, si s'escau, de l'acord complementari a l'acord d'aprovació provisional, adoptat al ple ordinari de 24 de novembre de 2025, de la modificació puntual número 6a de les Normes subsidiàries de planejament d'Artà per incorporar mesures relacionades amb l'estalvi d'aigua.
3. Exp. 2024/5431. Aprovació, si s'escau, de la resolució del recurs de reposició interposat per Juan Luis Gelabert Vicens i José María Gelabert Vicens (RGE 4500, de 01/06/2026) contra la Resolució aprovada pel Ple de l'Ajuntament d'Artà, en la sessió ordinària de 23 de febrer de 2026, per la qual s'aprova definitivament la relació concreta, individualitzada i inicialment valorada de béns i drets afectats per l'expropiació forçosa per a l'ampliació de l'EDAR de la Colònia de Sant Pere.
4. Exp. 2024/863. Aprovació, si s'escau, de la resolució del recurs potestatiu de reposició interposat per la Fundació Na Carro contra l'acord del Ple de l'Ajuntament d'Artà, de 17 de juny de 2024, relatiu

a la recuperació possessòria administrativa del camí públic (19) camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda.

5. Exp. 2026/146. Aprovació, si s'escau, de l'expedient de reconeixement extrajudicial de crèdits de juliol de 2026 (OFIS 2026).

6. Exp. 2026/146. Aprovació, si s'escau, de l'expedient de reconeixement extrajudicial de crèdits de juliol de 2026 *bis* (OFIS 2026 *bis*).

7. Exp. 2026/3773. Aprovació, si s'escau, de la Moció que presenten els grups municipals PSIB-PSOE i UIA-MÉS per Mallorca en defensa del Parc Natural des Trenc i de tots els espais naturals protegits de les Illes Balears.

8. Informació de les actes de la Junta de Govern Local de 4, 11, 18 i 25 de juny de 2026.

9. Informació de les resolucions de Batlia corresponents al mes de juny de 2026.

10. Precs i preguntes.

Desenvolupament de la sessió

El batle obre la sessió i, una vegada comprovada l'existència de quòrum, es dona inici a la sessió, amb l'ordre del dia establert.

1. Aprovació, si s'escau, de l'acta de la sessió de 29 de juny de 2026

Atès que els regidors han revisat l'esborrany de les actes que se'ls varen enviar, **els reunits acorden, per unanimitat**, essent tretze el nombre legal de membres del consistori i dotze els assistents, **aprovar l'acta de la sessió de 29 de juny de 2026**.

2. Exp. 2024/3186. Aprovació, si s'escau, de l'acord complementari a l'acord d'aprovació provisional, adoptat al ple ordinari de 24 de novembre de 2025, de la modificació puntual número 6a de les Normes subsidiàries de planejament d'Artà per incorporar mesures relacionades amb l'estalvi d'aigua

El batle, Sr. Galán, explica el següent:

<<Quan aquest Ajuntament va iniciar la modificació puntual número 6 de les Normes subsidiàries ho va fer amb un objectiu molt clar: adaptar el nostre planejament als nous reptes de la gestió de l'aigua, afavorir la infiltració de l'aigua de pluja al terreny, reduir el consum d'aigua i avançar cap a un municipi més sostenible.

Durant la tramitació es varen demanar tots els informes sectorials preceptius. Arran d'una interpretació d'un dels informes emesos pel Consell Insular, a l'aprovació provisional es va introduir un canvi en un aspecte molt concret de la normativa: **la manera de calcular la superfície mínima permeable** en tres zones urbanes del municipi: Artà Casc Antic, Artà Intensiva i Colònia de Sant Pere Intensiva.

Aquest és, precisament, el punt que avui corregim.

La proposta aprovada inicialment per aquest Ple establía que aquestes zones havien de disposar d'una **superfície mínima permeable del 10 % de la superfície total de la parcel·la**.

En canvi, durant l'aprovació provisional aquest criteri es va substituir per un altre, que exigia reservar un **15 % o un 25 %**

de l'espai lliure no edificat de la parcel·la, en funció de la seva superfície.

Posteriorment, els tècnics municipals i l'equip redactor han revisat novament aquesta qüestió i han arribat a una conclusió important: **la regulació aprovada inicialment per aquest Ajuntament ja complia les determinacions del Pla Territorial de Mallorca i, en molts casos, fins i tot resultava més exigent pel que fa a la superfície permeable.**

A més, aquesta regulació presentava diversos avantatges:

- era més fàcil d'aplicar,
- mantenia un criteri uniforme per a totes les parcel·les,
- evitava dificultats pràctiques a l'hora de desenvolupar l'edificació,
- i responia al consens polític amb què aquesta modificació es va aprovar inicialment.

Per tant, és important deixar clar que **avui no rebaixam cap exigència ambiental ni modificam l'objectiu de la modificació puntual número 6.**

El que feim és recuperar la redacció inicial aprovada pel Ple de febrer de 2025 perquè els informes tècnics conclouen que és la que millor compleix els objectius que perseguíem des del principi: protegir millor el sòl, afavorir la infiltració de l'aigua i aplicar una normativa més coherent i més fàcil d'interpretar.>>

Així, la proposta, copiada literalment, diu:

<<El planejament urbanístic d'Artà està constituït per les Normes Subsidiàries, aprovades per la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca (CIUM) el 28 de maig de 2010, amb les seves successives modificacions.

La modificació número 6 d'aquestes normes, que a dia d'avui es troba en tràmit d'aprovació definitiva al Consell Insular de Mallorca, pretén continuar la línia d'actuació iniciada amb la suspensió de llicències acordada pel Ple en data 17 de juny de 2024 i la introducció de mesures per a la gestió i estalvi d'aigua al planejament general d'Artà.

Tal i com es recull a la documentació presentada, es preveu realitzar canvis en normatives específiques relacionades amb el cicle de l'aigua, per aconseguir reduir el consum d'aigua, incrementar-ne la reutilització i millorar la infiltració al sòl, regular restrictivament la possibilitat de construcció de piscines, dimensions i ubicació d'aquestes; incrementar la permeabilitat del sòl i millorar la infiltració d'aigua en el terreny, tant en parcel·les urbanes com en vials i camins; reduir les àrees d'enjardinament d'alt requeriment hídric i fomentar l'adaptació dels jardins a les espècies pròpies i de baix requeriment hídric i condicionar els desenvolupaments urbanístics a les pèrdues de les xarxes d'abastiment.

També es pretén adaptar la normativa urbanística municipal a les determinacions recollides a les diferents normatives i instruments de planejament territorial i sectorial en matèria d'aigües, així com a la dinàmica mediambiental i climàtica actual.

El Ple de l'Ajuntament d'Artà a la sessió ordinària de dia 24 de febrer de 2025, va adoptar, per majoria absoluta, l'acord d'aprovació inicial de la Modificació puntual número 6 de les Normes Subsidiàries de planejament del terme municipal d'Artà que té per objecte la incorporació de mesures relacionades amb l'estalvi d'aigua.

En aquesta proposta, s'establien, entre d'altres modificacions, a l'article 154. Artà Casc antic (AR-CA), a l'article 155. Artà Intensiva (AR-INT) i a l'article 159. Colònia de Sant Pere Intensiva (CO-INT) el paràmetre de superfície permeable i enjardinada de la següent manera:

Superfície mínima permeable	10%	Veure art. 33.
Superfície mínima enjardinada	--	

Així mateix, s'aprovà la continuació de la tramitació de l'expedient amb l'obertura del corresponent termini d'informació pública per a la presentació d'al·legacions i la sol·licitud dels informes pertinents.

Com a resultat d'aquest tràmit d'informació pública i de la consideració dels informes sectorials rebut, es conformà la documentació tècnica amb les modificacions que es detallaren a la mateixa i que va ser objecte d'aprovació provisional

mitjançant l'acord del ple de la Corporació municipal, aprovat per majoria absoluta, en sessió de dia 24 de novembre de 2025.

En el BOIB número 22 de gener de 2026 es publicà el repetit acord amb l'advertiment corresponent sobre la pròrroga de la suspensió de l'atorgament de llicències, autoritzacions i la possibilitat de presentar comunicacions prèvies urbanístiques en la totalitat del terme municipal d'Artà, en vigor fins a la data de l'aprovació definitiva de la modificació pel Consell Insular de Mallorca o bé per un màxim d'un any si aquesta és anterior.

L'acord d'aprovació provisional es notificà personalment a cada una de les persones que havien presentat al·legacions en el tràmit d'informació pública.

Finalment, s'han diligenciat i remès al Consell Insular de Mallorca tota la documentació del projecte de modificació puntual número 6 juntament amb l'expedient administratiu diligenciat, tot complimentant-se els requeriments efectuats per a l'esmena de deficiències de la presentació de la documentació.

En aquests moments, s'està tramitant, per part del Consell Insular de Mallorca l'aprovació definitiva d'aquesta Modificació puntual número 6.

Tal i com s'exposa a la Memòria justificativa redactada pel GAAT amb la col·laboració del Departament d'urbanisme i Activitats, amb data de signatura de 15 de juliol de 2026, que s'ha incorporat a l'expedient municipal i de conformitat amb els informes tècnic i jurídic i de secretaria emesos, l'aprovació complementària de l'aprovació provisional de la Modificació puntual número 6 que es vol dur a terme té com a objecte recuperar la redacció aprovada a l'acord d'aprovació inicial (ple de 24 de febrer de 2025) pel que fa a un aspecte concret de la normativa aprovada inicialment.

Més específicament, es tracta de la regulació prevista per al sòl no ocupat per l'edificació i la superfície mínima permeable a les zonificacions del sòl urbà que tot seguit s'enumeren amb el seu corresponent article de la normativa:

Article 154. Artà casc antic (AR-CA).

Article 155. Artà intensiva (AR-INT).

Article 159. Colònia intensiva (CO-INT).

Tot això en relació a l'article 33.3 de la Normativa de les NS que defineix d'aquesta manera la superfície mínima permeable:

“3. La superfície mínima permeable és aquell percentatge aplicat sobre la superfície total de la parcel·la que ha de presentar una pavimentació que permeti la infiltració de l'aigua al subsòl. Aquestes zones poden pavimentar-se amb materials tipus graves, sauló, escorces naturals, paviments prefabricats drenants, entarimats de fusta, entre d'altres, sempre que es garanteixi una permeabilitat efectiva del sòl.”

Allò que es fa, a l'acord d'aprovació inicial, per a les zonificacions citades AR-CA, AR-INT i CO-INT, que es regulen als articles 154, 155 i 159 respectivament, és establir, una superfície mínima permeable per a cada zonificació del 10%, que vinculada al reproduït article 33, s'aplica sobre la superfície total de la parcel·la.

Doncs bé, en el tràmit d'emissió d'informes, posterior a l'aprovació inicial, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori i Urbanisme, en sessió de dia 25 d'abril de 2025, prengué l'acord de:

“emetre informe favorable de conformitat amb les consideracions que duu a terme l'informe de dia 11 d'abril de 2025 emès pels Serveis Tècnics d'Urbanisme del Departament de Territori, Mobilitat i Infraestructures.”

En aquest informe tècnic de dia 11 d'abril de 2025 s'indica el següent en la part que ara aquí ens ocupa (la negreta és nostra):

“(…)

C. PERMEABILITAT I ENJARDINAMENTS

L'article 33, relatiu al «sòl no ocupat per l'edificació i superfície mínima enjardinada», defineix actualment aquesta com una superfície amb la qualitat de ser permeable. Es proposa una nova redacció on es concreten els paviments considerats permeables, es diferencia entre superfície permeable i enjardinada, i s'estableixen els mínims de cada una d'elles en les diferents qualificacions del sòl urbà, dins les taules de zonificació. Es canvia així mateix el nom de l'article per «sòl no ocupat per l'edificació i superfície mínima permeable i enjardinada».

(...)

Per últim, en relació als valors establerts per als mínims de permeabilitat de cada zonificació (articles 154 a 175), s'observa que aquests són sempre igual o més restrictius que els valors originals amb l'excepció de la qualificació turística del nucli de S'Estanyol, de codi ES-TUR (article 167), on es modifica l'exigència de la permeabilitat de tota la superfície no ocupada per l'edificació a un 50% de superfície mínima permeable. Cal justificar aquesta disminució. **S'observa així mateix que els mínims de permeabilitat corresponents a les zonificacions AR-CA, AR-INT i CO-INT no estan d'acord amb les reserves mínimes de la D. Trans. 11a. del PTIM.**

Arrel d'aquest informe tècnic, i, més concretament, de l'afirmació que els mínims de permeabilitat d'aquestes tres zonificacions no estan d'acord amb les reserves mínimes de la disposició transitòria 11a del PTIM, s'interpretà per part dels redactors de la Modificació puntual i els tècnics municipals la necessitat d'esmenar les previsions aprovades inicialment.

Amb l'única intenció de donar compliment a aquest informe en tant que s'interpretà la necessitat d'ajustar-se als mínims determinats en el PTIM, s'optà per establir per a aquestes tres zonificacions un mínim del 15% de la totalitat de la parcel·la de superfície permeable per a parcel·les menors de 400 metres i del 25% per a la resta de parcel·les.

Aquesta previsió s'ha de connectar amb la regulació establerta a l'article 33 que en el seu apartat defineix la superfície mínima permeable com:

“aquell percentatge aplicat sobre la superfície **total** de la parcel·la que ha de presentar una pavimentació que permeti la infiltració de l'aigua al subsol. (...)”

No obstant l'anterior, cal remarcar quin és el contingut de l'esmentada disposició transitòria 11 del PTIM:

“Disposició transitòria onzena - Reducció de l'impacte ambiental i paisatgístic en sòl urbà (AP).

En tant el planejament urbanístic no s'adapti al que es disposa en aquest Pla, i d'acord amb els criteris expressats en l'apartat 4 de la norma 42, per a la reducció de l'impacte ambiental i paisatgístic produït per l'alteració de la topografia o la cobertura vegetal de l'espai lliure de parcel·les de sòl urbà o urbanitzable residencial, turístic, dotacional o de serveis, s'atendrà els criteris següents:

1) S'haurà de reservar un percentatge mínim d'espai lliure amb sòl permeable, preferentment enjardinat, del 15% per a parcel·les de superfície inferior a 400 m² i del 25% per a la resta de parcel·les.

2) En tipologies edificatòries aïllades, en terrenys amb pendent major o igual al 50%, s'ha de mantenir un mínim del 50% del terreny no ocupable per l'edificació inalterat, amb la topografia i vegetació en estat natural.”

D'aquesta manera allò que determina el PTIM és uns percentatges mínims del 15 % i del 25% sobre l'espai lliure de la parcel·la no ocupable (no del total de la parcel·la).

S'ha d'afegir també l'aclariment de la DT11^a PTIM que consta a l'Acord del ple del Consell Insular de dia 10 d'abril de 2025, relatiu a l'aprovació definitiva de la Instrucció Tècnica IT-PTIM-04/2024, per a la presa en consideració de determinades prescripcions en matèria de costes i de correcció d'errades materials detectades a la MD3PTIM.

En aquest document, s'incorpora una nova redacció de l'apartat 1 de la Disposició transitòria onzena, que queda amb el contingut següent:

«1) S'haurà de reservar un percentatge mínim d'espai no ocupable per l'edificació amb sòl permeable, preferentment enjardinat, del 15% per a parcel·les de superfície inferior a 400 m² i del 25% per a la resta de parcel·les.»

De l'aplicació d'aquests percentatges sobre parcel·les ubicades en les zonificacions AR-CA, AR-INT i CO-INT, que tenen cada una d'elles una ocupació màxima del 70% per als casos generals i del 80% per a parcel·les en cantonada, en resulten uns percentatges d'entre el 3% i el 7,5% de superfície permeable aplicats sobre la totalitat de la parcel·la.

Aquest resultat posa de relleu que la regulació proposada i aprovada inicialment per l'Ajuntament d'Artà, en el ple de dia 24 de febrer de 2025, sí que complia les determinacions del PTIM, essent la voluntat municipal manifestada i aprovada per l'esmentat acord del ple.

A aquest fet s'ha d'afegir que l'aplicació material de la proposta aprovada provisionalment pel ple, a resultes dels canvis operats arrel de l'informe del CIM, condueix a una distorsió a la pràctica que comporta un efecte no volgut de dificultar en desmesura la materialització del paràmetre d'ocupació de la parcel·la per l'edificació.

D'acord amb tot el que s'ha exposat, hem de concloure que l'aprovació d'un acord complementari a l'aprovació provisional amb l'objecte que s'ha detallat es justifica pels següents punts:

La regulació aprovada inicialment sí que s'ajustava a les determinacions del PTIM tota vegada que incrementa les seves previsions en tots els casos pel que fa a la superfície permeable.

Aquesta regulació aprovada inicialment respon a la solució consensuada pels grups municipals que conformaren una majoria que l'aprovà en el ple de l'Ajuntament.

La repetida regulació inicial no comporta una distorsió en el sentit apuntat de limitar amb desmesura el paràmetre d'ocupació de la parcel·la.

A més, la recuperació d'aquesta regulació aprovada inicialment permet aplicar de manera uniforme el paràmetre de superfície permeable a totes les zonificacions partint sempre de la superfície total de la parcel·la.

D'aquesta manera, i sempre per recuperar la redacció de l'aprovació inicial, es proposa que a l'article 154. Artà Casc antic (AR-CA), a l'article 155. Artà Intensiva (AR-INT) i a l'article 159. Colònia de Sant Pere Intensiva (CO-INT) el paràmetre de superfície permeable i enjardinada sigui de la següent manera:

Superfície mínima permeable	10%	Veure art. 33.
Superfície mínima enjardinada	--	

S'ha emès els informes tècnic i jurídic favorable del Departament d'Urbanisme i Activitats i el preceptiu informe de secretaria favorable que consten a l'expedient.

Per tot plegat,

ES PROPOSA:

1. Aprovar l'Acord complementari a l'Acord d'aprovació provisional, adoptada pel ple de la Corporació municipal en sessió ordinària de 24 de novembre de 2025, sobre la Modificació puntual 6a de les Normes subsidiàries de planejament del terme municipal d'Artà per a incorporar de mesures relacionades amb l'estalvi d'aigua, tot això d'acord amb la documentació tècnica, redactada pel GAAT amb la col·laboració dels tècnics municipals, i de conformitat amb l'informe tècnic i jurídic emès pel departament d'Urbanisme i Activitats i amb l'informe de la secretaria municipal, amb el contingut següent:

Es recupera la redacció original, aprovada pel ple de l'Ajuntament d'Artà en sessió de 24 de febrer de 2025, de la regulació prevista per al sòl no ocupat per l'edificació i la superfície mínima permeable i enjardinada a les zonificacions del sòl urbà que tot seguit s'enumeren amb el seu corresponent article de la normativa:

Article 154. Artà casc antic (AR-CA).

Article 155. Artà intensiva (AR-INT) .

Article 159. Colònia intensiva (CO-INT).

La redacció que s'aprova per al paràmetre de superfície permeable i enjardinada a l'article 154. Artà Casc antic (AR-CA), a

l'article 155. Artà Intensiva (AR-INT) i a l'article 159. Colònia de Sant Pere Intensiva (CO-INT), és la següent:

Superfície mínima permeable	10%	Veure art. 33.
Superfície mínima enjardinada	--	

2. Publicar el present Acord en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, així com, amb tota la documentació, a la seu electrònica de l'Ajuntament d'Artà. Aquesta publicació no comporta canvis en els efectes de la pròrroga, assolida amb la publicació de l'acord d'aprovació provisional (BOIB núm. número 22 de gener de 2026), de la suspensió d'atorgament d'autoritzacions i llicències i la possibilitat de presentar comunicacions prèvies en la totalitat del terme municipal de conformitat amb la previsió de l'article 51.2 de la Llei 12/2017, de 29 de desembre, d'urbanisme de les Illes Balears.

3. Remetre al Consell Insular de Mallorca les certificacions completes d'aquest Acord complementari a l'aprovació provisional i de l'expedient administratiu perquè ho incorpori a l'expedient del Departament de Territori Mobilitat i Infraestructures per a la tramitació i l'aprovació definitiva de la Modificació puntual número 6 de les Normes Subsidiàries d'Artà per a la incorporació de mesures relacionades amb l'estalvi d'aigua.>>

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 10 vots favorables del PSOE (6), El PI-Proposta per les Illes Balears (2) i UIA-MÉS per Mallorca (2) i 2 abstencions del PP (2).

3. Exp. 2024/5431. Aprovació, si s'escau, de la resolució del recurs de reposició interposat per Juan Luis Gelabert Vicens i José María Gelabert Vicens (RGE 4500, de 01/06/2026) contra la Resolució aprovada pel Ple de l'Ajuntament d'Artà, en la sessió ordinària de 23 de febrer de 2026, per la qual s'aprova definitivament la relació concreta, individualitzada i inicialment valorada de béns i drets afectats per l'expropiació forçosa per a l'ampliació de l'EDAR de la Colònia de Sant Pere

El batle, Sr. Galán, exposa que aquest punt fa referència al recurs de reposició presentat pels propietaris dels terrenys afectats per l'ampliació de l'EDAR de la Colònia de Sant Pere. Abans d'entrar en el contingut del recurs, creu que és important recordar una cosa. L'ampliació de la depuradora és una actuació necessària per al futur de la Colònia de Sant Pere. És una infraestructura imprescindible per continuar millorant el sanejament i donar resposta a les necessitats presents i futures del nucli. Comenta que no vol debatre la necessitat d'aquesta ampliació, ni tampoc quin ha de ser el preu definitiu dels terrenys. El que avui resol el Ple, continua, és un recurs contra l'acord que aprovava la relació de béns afectats i declarava la necessitat d'ocupació dels terrenys necessaris per continuar el procediment d'expropiació. Els recurrents plantegen, bàsicament, dues qüestions. La primera és que consideren que la resolució no estava prou motivada. La segona és que entenen que no varen poder accedir a tota la documentació tècnica i que això els hauria provocat indefensió. També manifesten el seu desacord amb la valoració inicial dels terrenys. Després d'analitzar el recurs, tant els serveis jurídics municipals com l'informe jurídic extern arriben a la mateixa conclusió. En primer lloc, consideren que la resolució està suficientment motivada, perquè explica la finalitat pública de l'actuació, identifica els terrenys afectats i justifica la necessitat de continuar el procediment expropiatori. En segon lloc, conclouen que no hi ha hagut indefensió, ja que la documentació necessària va estar disponible durant el període d'informació pública i també es podia consultar per via electrònica. I probablement l'aspecte més important és aquest. Els propietaris discrepen de la valoració inicial que figura a l'expedient. És un dret legítim, però la legislació d'expropiació estableix que aquesta no és la fase en què es fixa definitivament el preu dels terrenys. La valoració que figura ara és una valoració inicial que permet continuar el procediment.

El preu just es determinarà més endavant, en una peça separada de l'expedient expropiatori, on els propietaris podran presentar la seva pròpia valoració, defensar-la i, si no hi ha acord, serà el Jurat d'Expropiació qui acabarà fixant el valor definitiu. Per tant, afegeix que avui no es decideix quin és el valor dels terrenys. El que es fa és resoldre si l'acord adoptat pel Ple era correcte des del punt de vista jurídic. Els informes conclouen que sí, i per aquest motiu es proposa desestimar el recurs i continuar la tramitació del procediment, de conformitat amb el que preveu la legislació d'expropiació.

Així, la proposta, copiada literalment, diu:

<<Atesa la interposició d'un recurs de reposició per part de Juan Luis Gelabert Vicens i José María Gelabert Vicens (RGE 4500 d'1/06/2026) contra la resolució, aprovada pel ple de l'Ajuntament d'Artà en sessió ordinària de 23 de febrer de 2026, per la qual s'aprova definitivament la relació concreta, individualitzada i inicialment valorada de béns i drets afectats per l'expropiació forçosa per a l'ampliació de l'EDAR de la Colònia de Sant Pere.

Atès que l'òrgan competent per a la resolució del recurs de reposició és el ple de l'Ajuntament d'Artà, es proposa al ple la resolució d'aquest recurs de reposició atenent als informes jurídics emesos al respecte i que s'han incorporat a l'expedient 2024/5431, tot recollint els antecedents, consideracions jurídiques i la proposta de resolució que contenen i que es detallen tot seguit.

ANTECEDENTS

1. El ple de l'Ajuntament d'Artà, en sessió ordinària de dia 23 de febrer de 2026, va acordar:

“Segon. Aprovar definitivament la relació concreta, individualitzada i inicialment valorada de béns i drets afectats per l'actuació expropiatòria de l'ampliació de l'EDAR de la Colònia de Sant Pere, referida a la de part de la parcel·la cadastral 7 del polígon 3, concretament, s'ha d'expropiar la diferència entre la superfície actual de l'EDAR i la previsió d'ampliació per aquest ús de la MP3NS, (la superfície que correspon expropiar és de 4.454 m2 de la parcel·la 7 del polígon 3 d'Artà), amb la titularitat que hi consta.

Tercer. Declarar concretada la necessitat d'ocupació dels béns i drets inclosos a la relació aprovada definitivament, amb els efectes previstos a l'art.247.4 del RLUIBM: l'inici de l'expedient expropiatori i continuació de les actuacions amb qui figuri com a titular de la relació aprovada, essent aquestes la de l'obertura de la peça separada de just-i-preu i notificació al titular de la finca afectada, amb obertura del termini establert per a la presentació de conformitat amb la quantia oferta o de la presentació valorada per tècnic competent de la contraoferta corresponent. Cal esmentar que la xifra de valoració consignada a la relació està fonamentada en el corresponent informe tècnic de valoració incorporat a l'expedient, sense perjudici de la posterior tramitació de la peça separada de determinació del just-i-preu conforme al procediment expropiatori aplicable »

2. En data 1 de juny de 2026 (RE 2026-4500), els senyors Juan Luis Gelabert (DNI ****0561*) i José Maria Gelabert Vicens, amb DNI ****1596*) interposaren un recurs de reposició contra l'acord del ple esmentat a l'apartat anterior tot adduint els motius que tot seguit es detallaran en els fonaments de dret d'aquesta resolució.

3. En data 16 de juliol de 2026, el TAG del departament d'Urbanisme i Activitats ha emès informe jurídic sobre aquest recurs i proposa la desestimació del recurs interposat i la confirmació íntegra de l'acte impugnat.

En aquest informe jurídic el TAG del departament d'Urbanisme i Activitats fa seus i corrobora els raonaments i la conclusió de l'informe jurídic emès i signat, amb data 12 de juliol de 2026, per l'advocat col·legiat Pere Joan Oliver i Riera, el qual s'ha incorporat a l'expedient (RE 2026/5760) i inclòs com annex en el mateix informe jurídic emès pel TAG i que es pren com a suport complementari per a formular la proposta de resolució.

FONAMENTS DE DRET

De conformitat amb les consideracions jurídiques contingudes en els informes jurídics emesos i signats que consten a l'expedient:

“El recurs de reposició va ser presentat en termini i compleix amb els requisits dels articles 123 i 124 la Llei 39/2015 per a la seva admissió a tràmit.

En el seu escrit de recurs de reposició JUAN LUIS GELABERT VICENS i D. JOSÉ MARÍA GELABERT VICENS plantegen diversos motius d'impugnació:

- «- falta de motivación de la resolución recurrida
- la resolución incurre en incongruencia omisiva.”

Així mateix els Srs. Gelabert sol·liciten en el seu escrit la suspensió de l'execució de l'acte impugnat durant la tramitació del recurs de reposició.

Alguns dels arguments de l'escrit de recurs ja varen ser objecte de l'escrit d'al·legacions formulat pels Srs., Gelabert (RGE 9252 de 11 de novembre de 2025) durant la tramitació del procediment i que varen ser objecte de l'informe del TAG d'Urbanisme de data 16 de febrer de 2026, no obstant això es dona nova resposta als motius formulats en via de recurs.

1. Falta de motivación de la resolución recurrida, al respecte els recurrents al·leguen:

El artículo 35.1.a) LPAC exige motivación expresa de los actos que limitan derechos subjetivos o intereses legítimos. El artículo 88.1 LPAC obliga a que la resolución decida todas las cuestiones planteadas por los interesados. La resolución impugnada vulnera ambos preceptos.

En primer lugar, la motivación de la desestimación es puramente formularia. La resolución se limita a afirmar que las alegaciones no afectan a errores en la identificación o descripción del bien, que la actuación está amparada por el planeamiento y que se ajusta a la normativa expropiatoria. No se contesta sustancialmente a la disconformidad valorativa, ni se razona por qué el método aplicado en el informe técnico municipal prevalece sobre el aplicado en el informe pericial aportado por esta parte, ni se justifica por qué se rechaza dicha valoración. La motivación por remisión a fórmulas estereotipadas no satisface las exigencias del artículo 35 LPAC ni la doctrina constitucional sobre motivación de actos administrativos.

En l'escrit d'al·legacions dels afectats Srs. Gelabert de data 11 de novembre de 2025 (RGE 9252) es varen formular al·legacions relatives a la disconformitat amb la valoració econòmica prèvia assignada al bé (22.448,16 euros), aportant una valoració contradictòria de 61.341 euros i demanant que s'incorpori a l'expedient y, de no ser acceptada per l'administració, s'elevi al jurat d'Expropiació

L'informe d'al·legacions emès pel TAG d'urbanisme en data 16 de febrer de 2026 es pronuncia al respecte en els següents termes:

Com s'ha esmentat, les al·legacions presentades manifesten la seva no acceptació del just-i-preu fixat inicialment per l'Ajuntament i aporten un informe de taxació amb una valoració superior. Es demana que si no s'accepta la valoració aportada, s'iniciïn els tràmits pertinents i s'elevi la qüestió a l'organisme competent.

Aquesta al·legació sobre la disconformitat amb la valoració anunciada o avançada, que tal al·legació no constitueix, en aquesta fase, un motiu suficient per deixar sense efecte la declaració de necessitat d'ocupació ni l'aprovació de la relació de béns i drets.

La determinació del just-i-preu s'ha de realitzar conforme als criteris de valoració establerts per la legislació bàsica estatal mitjançant el procediment legalment establert. La persona interessada conserva íntegrament el dret a discutir la valoració en la peça separada corresponent, incloent-hi defensar la seva disconformitat en els terminis i tràmits previstos i emprant els mitjans d'impugnació que, en el seu moment, pertocuin.

Es dona, per tant, una resposta a les al·legacions remetent les pretensions dels Srs. Gelabert al posterior procediment expropiatori en el que es procedirà a la fixació del justipreu del bé a expropiar.

Així les coses, el procediment iniciat és el de taxació individual regulat a l'article 137 de la LUIB, en el que s'ha aprovat la relació de béns i drets que han de ser objecte d'expropiació:

1. En cas de no seguir el procediment de taxació conjunta, **l'administració actuant ha d'aprovar la relació de persones propietàries i la descripció de béns i drets afectats**, amb un període previ d'informació pública per un termini de vint dies, llevat que aquesta relació es contengui ja en la delimitació de la unitat d'actuació, el projecte d'urbanització o el projecte d'obra pública ordinària.
2. En aquest tipus de procediment, a la declaració d'urgència en l'ocupació a què es refereix l'article 52 de la Llei de 16 de desembre de 1954, sobre expropiació forçosa, que correspon a l'administració competent per a la seva resolució, se li ha d'adjuntar una memòria justificativa de les raons particulars que en motivin la urgència.

I també l'article 247 del seu Reglament, que desenvolupa la regulació del procediment de taxació conjunta:

1. Quan no se segueixi el procediment de taxació conjunta, l'administració actuant o, si escau, el beneficiari o la beneficiària de l'expropiació, ha de formular la relació de persones propietàries afectades i la descripció dels béns i dels drets afectats per l'actuació expropiatòria.

2. La relació de béns i de drets ha de ser concreta i individualitzada, amb descripció de tots els aspectes materials i jurídics dels béns i dels drets que siguin de necessària expropiació. Així mateix, la relació ha d'identificar la causa de l'expropiació, d'entre les establertes en la LUIB i, si escau, l'instrument de planejament l'execució del qual dona lloc a l'actuació expropiatòria.

3. Una vegada s'ha formulat la relació de persones propietàries i la descripció de béns i de drets, se sotmet a informació pública per un termini de vint dies, llevat que aquesta relació es contengui ja en la delimitació de la unitat d'actuació, en el projecte d'urbanització o en el projecte d'obra pública ordinària. El tràmit d'informació pública s'efectua mitjançant la inserció d'un anunci en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, que ha d'assenyalar l'adreça o el punt d'accés electrònic corresponent de l'administració expropiadora, en els quals es puguin consultar la relació. Així mateix, la relació se sotmet a tràmit d'audiència de les persones interessades en el mateix termini.

4. L'aprovació de la relació de béns i de drets, una vegada examinades les al·legacions, correspon a l'administració que exerceixi la potestat expropiatòria i comporta la concreció de la necessitat d'ocupació, fet que dona lloc a l'inici de l'expedient expropiatori, que s'ha de seguir amb qui figuri com a titular en la relació aprovada.

5. Les rectificacions en la relació de béns i de drets requereixen la tramitació del procediment establert en els apartats anteriors, però és suficient el tràmit d'audiència a les persones interessades, sense necessitat d'informació pública.

6. En cas de declaració d'urgència en l'ocupació en aquest procediment, s'aplica el que disposa l'article 137.2 de la LUIB.”

L'aprovació de la relació de béns i de drets es tracta per tant, d'un tramit necessari i previ a l'inici del procediment expropiatori, en el que no es fixen les valoracions i el justipreu dels béns afectats, sinó simplement la concreció i individualització del bé, amb descripció de tots els aspectes materials i jurídics dels béns i dels drets que siguin de necessària expropiació.

És per això que l'informe del TAG que va donar resposta a les al·legacions dels propietaris remet a aquests a un moment posterior del procediment d'expropiació en el que es durà a terme “La determinació del just-i-preu s'ha de realitzar conforme als criteris de valoració establerts per la legislació bàsica estatal mitjançant el procediment legalment establert. La persona interessada conserva íntegrament el dret a discutir la valoració en la peça separada corresponent, incloent-hi defensar la seva disconformitat en els terminis i tràmits previstos i emprant els mitjans d'impugnació que, en el seu moment, pertocuin”.

I és que, per tal de determinar el justipreu, l'Ajuntament d'Artà haurà d'iniciar el procediment d'expropiació regulat a la Llei d'Expropiació Forçosa als seus articles 24 i següents, i serà en aquest moment en que els propietaris podran presentar la seva fulla d'apreument i es determinarà el justipreu d'acord amb el procediment contradictori previst als articles 29 a 31 LEF:

Artículo 29. 1. En cada uno de los expediente así formados **la Administración requerirá a los propietarios para que en el plazo de veinte días, a contar desde el siguiente al de la notificación, presenten hoja de aprecio**, en la que se concrete el valor en que estimen el objeto que se expropia, pudiendo aducir cuantas alegaciones estimen pertinentes.

Artículo 30. 1. **La Administración expropiante habrá de aceptar o rechazar la valoración de los propietarios en igual plazo de veinte días.** En el primer caso se entenderá determinado definitivamente el justo precio, y la Administración procederá al pago del mismo, como requisito previo a la ocupación o disposición.

2. En el segundo supuesto, **la Administración extenderá hoja de aprecio fundada del valor del objeto de la expropiación, que se notificará al propietario**, el cual, dentro de los diez días siguientes, podrá aceptarla lisa y llanamente o bien rechazarla, y en este segundo caso tendrá derecho a hacer las alegaciones que estime pertinentes, empleando los métodos valorativos que juzgue más adecuados para justificar su propia valoración a los efectos del artículo cuarenta y tres, y asimismo a aportar las pruebas que considere oportunas en justificación de dichas alegaciones.

Artículo 31. **Si el propietario rechazara el precio fundado ofrecido por la Administración, se pasará el expediente de justiprecio al Jurado provincial de expropiación.**

En conseqüència, les al·legacions formulades pels Srs. Gelabert per disconformitat amb la valoració econòmica prèvia assignada al bé (22.448,16 euros), aportant una valoració contradictòria de 61.341 euros i demanant que s'incorpori a l'expedient, varen ser correctament desestimades ja que no ens trobam en el moment procedimental adient per tal de presentar valoracions i determinar el justipreu de la futura expropiació.

Per això, la resposta donada en l'informe que va motivar la desestimació de les al·legacions va recollir de forma suficient i encertada que "Aquesta al·legació sobre la disconformitat amb la valoració anunciada o avançada, que tal al·legació no constitueix, en aquesta fase, un motiu suficient per deixar sense efecte la declaració de necessitat d'ocupació ni l'aprovació de la relació de béns i drets".

Aquesta resposta a les al·legacions no incompleix en cap cas l'exigència de motivació recollida a l'article 35 de la Llei 39/2015, que disposa que "Han de ser motivats, amb referència succinta de fets i fonaments de dret", i aquesta exigència es concreta en el tràmit d'al·legacions en l'obligació legal d'exposar de forma clara els raonaments de fet i de dret, oferint una resposta singularitzada a les qüestions plantejades.

No es pot considerar que la resposta a les al·legacions recollida a l'informe es limiti a fórmules genèriques o ignori les al·legacions dels propietaris, sino uque dona una resposta adequada i fonamentada a unes pretensions formulades de forma extemporània i inadequada al procediment de relació de béns i drets.

No poden pretendre els propietaris que la resposta a les al·legacions entri a analitzar o a valorar la proposta de valoració formulada, ja que aquesta no és objecte del procediment iniciat i serà una tasca que s'haurà de dur a terme posteriorment en el marc del procediment expropiatori dels articles 29 a 31 LEF abans reproduïts.

En conclusió, la resolució impugnada dona resposta motivada suficient i fonamentada a les al·legacions dels Srs. Gelabert relatives a la valoració dels béns a expropiar, pel que el motiu de recurs recollit a l'escrit dels Srs. Gelabert ha de ser desestimat.

2.- La resolució incurre en incongruencia omisiva, impugnació fonamentada en una suposada impossibilitat d'accedir a diversa documentació tècnica:

La resolució impugnada omite todo pronunciamiento sobre la solicitud expresa formulada en la alegación cuarta del escrito de 11 de noviembre de 2025, relativa al acceso íntegro al proyecto técnico de segregación y georreferenciación que sirve de base material a la individualización de los 4.454 m² objeto de expropiación. A la fecha de interposición del presente recurso, dicho documento técnico no ha sido facilitado a esta parte, ni se ha resuelto expresamente sobre su acceso.

En segundo lugar, la resolución incurre en incongruencia omisiva al no pronunciarse sobre la solicitud de acceso al proyecto técnico de segregación y georreferenciación formulada en la alegación cuarta del escrito de 11 de noviembre de 2025. Tal omisión vulnera el artículo 88.1 LPAC y constituye, por sí sola, motivo suficiente de anulación del acto (ex art. 48.1 LPAC), dado que afecta a una garantía esencial de conocer las bases técnicas sobre las que se ha individualizado el bien expropiado.

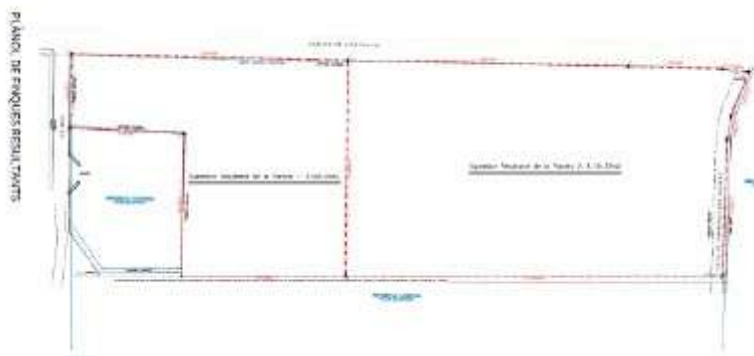
En efecto, el art. 53.1.a) LPAC reconoce a los interesados el derecho a conocer, en cualquier momento, el estado de la tramitación del procedimiento y a obtener copia de los documentos contenidos en él. En el presente caso, esta parte no ha podido acceder de manera íntegra a dos documentos esenciales: (i) el informe técnico-pericial municipal en que se

sustenta la valoració provisional de 22.448,16 €, cuyo contenido íntegro permanece desconocido para esta parte; y (ii) el proyecto técnico de segregación y georreferenciación firmado por D. Daniel Pol Bercik, expresamente solicitado en información pública y no facilitado.

La imposibilidad de acceder a estos documentos compromete materialmente el derecho de defensa de esta parte y, en cuanto el informe técnico-pericial municipal constituye el soporte sustantivo de la valoración impugnada, vicia la totalidad del trámite de información pública (al haberse sustanciado el mismo sin que los interesados pudieran contrastar técnicamente la valoración propuesta) y, mediatamente, la resolución que ha venido a darle continuidad. De cuanto antecede resulta que la resolución impugnada (i) adolece de falta de motivación e incongruencia omisiva; (ii) ha sido dictada en un procedimiento en el que esta parte no ha tenido acceso íntegro al expediente; (iii) consolida una valoración inferior.

El document esmentat en l'escrit de recurs, al que els recurrents denuncien no haver tengut accés, és el projecte de segregació de la parcel·la rústica pel tècnic Daniel Pol Bercik, enginyer agrícola, en el qual s'han mesurat i georeferenciat tant la parcel·la inicial (la totalitat de la parcel·la 7 del polígon 3), com les dues parcel·les resultants de la segregació (la que correspon expropiar de 4.454 m² i la restant que resulta de 8.151,32 m²)

Sorprèn que els recurrents neguin haver tengut accés a aquest document, tota vegada que en el seu propi escrit de d'al·legacions de data 11 de novembre de 2026, el reproduïxen amb una imatge del plànol de segregació de la part a expropiar, concretament a la pàgina 3:

És més, en el tràmit d'informació pública i en els edictes publicats al tauler d'anuncis i al BOE es va indicar, com és preceptiu, que “La relació de bens de persones propietàries i la seva descripció es pot consultar a l'adreça o punt d'accés electrònic: <https://arta.cat/ajuntament/article.php?idcat=6&idsubcat=96&idart=96>”. Amb el que els propietaris varen poder tenir accés a tota la documentació, inclosos els informes i el projecte de segregació, a través de l'enllaç a la web municipal.

En qualsevol cas la determinació dels terrenys a expropiar, en superfície i ubicació, ja ve determinada pel planejament urbanístic, concretament en la MODIFICACIÓ PUNTUAL NUM. 3 DE LES NS DE PLANEJAMENT. AMPLIACIÓ DEL SISTEMA GENERAL (EDAR COLÒNIA DE SANT PERE) aprovada definitivament per la Comissió Insular d'Ordenació del Territori i Urbanisme, en sessió de dia 24 de novembre de 2023:

Paràmetres			Observacions
Superfície de parcel·la		5.954 m ²	Segons dades cadastrals.
Tipologia edificatòria			
Superfície màxima d'ocupació	per l'edificació	10%	
	total	80%	
Edificabilitat màxima	sobre terreny	0,1 m ² st/m ² sòl	La planta soterrani pot tenir accés des de l'exterior de l'edifici.
	sota terreny	0,1 m ² st/m ² sòl	
	superfície màxima per edifici	--	
Volum màxim		--	
Altura	reguladora	6 m	
	total	8 m (*)	
	número plantes	PB + 1P 2 Plantes	
Distància mínima	a front	8 m	
	a partions	5 m	
	entre edificis	--	
Usos admesos	Estació depuradora així com totes les activitats i usos que hi estan vinculats i li donen servei.		

Per tal d'identificar de manera concreta els terrenys que són objecte de l'expropiació, s'ha realitzat un projecte de segregació de la parcel·la rústica pel tècnic Daniel Pol Bercik, enginer agrícola, en el qual s'han mesurat i georeferenciat

tant la parcel·la inicial (la totalitat de la parcel·la 7 del polígon 3), com les dues parcel·les resultants de la segregació (la que correspon expropiar de 4.454 m² i la restant que resulta de 8.151,32 m²).

En conseqüència, el projecte de segregació requereix té per objecte la georeferenciació dels terrenys a expropiar, que ja venien definits, ubicats i mesurats en les pròpies normes subsidiàries de planejament i en l'informe tècnic emès a l'inici del procediment de determinació de la relació de bens i drets expropiats.

D'acord amb tot l'exposat, el fet que la resolució impugnada no doni resposta expressa al requeriment no pot suposar que aquesta incorri en incongruència omisiva, tota vegada que els propietaris ja havien pogut i varen tenir accés a la documentació requerida, com hem exposat abans.

Els propietaris han pogut tenir coneixement a tota la documentació i fonamentació de la relació concreta de bens i drets a expropiar, que va acceptar tàcitament en no haver fet oposició alguna a la seva descripció i concreció, limitant-se a contradir les valoracions d'aquests bens que com hem exposat haurà de ser plantejada en iniciar el procediment expropiatori.

Per aquest motiu, tampoc poden al·legar els recurrents haver sofert indefensió alguna, en haver pogut tenir accés a tota la documentació que fonamenta la relació de bens i drets aprovada i haver formulat al·legacions en ple coneixement d'aquesta fonamentació, no havent-se oposat a la seva delimitació i concreció.

Finalment, en relació a la **sol·licitud de suspensió de l'execució de l'acte impugnat durant la tramitació del recurs de reposició**, que els Srs. Gelabert demanen en el seu escrit de recurs; no consten des de la formulació del recurs de reposició més actuacions tendents a dur a terme l'execució de la resolució impugnada, pel que el procediment s'ha mantingut suspès sense necessitat de declarar la seva suspensió formal.

Cal tenir en compte que pel que fa tal sol·licitud de suspensió de l'execució de l'acte formulada per la part recurrent juntament amb el recurs administratiu, s'ha de partir del règim general de l'article 117 de la Llei 39/2015 (LPACAP), conforme al qual la interposició del recurs no suspèn l'execució de l'acte impugnat, llevat que l'òrgan competent acordi la suspensió a partir d'una ponderació motivada entre l'interès públic o de tercers i els perjudicis al recurrent, o bé que operi el supòsit excepcional de suspensió automàtica previst a l'article 117.3 de la LPACA

En el cas de la suspensió automàtica, l'esmentat article 117.3 estableix un efecte legal directe: l'execució de l'acte impugnat "s'entén suspesa" si, transcorregut un mes des de l'entrada de la sol·licitud de suspensió en el registre electrònic de l'Administració o organisme competent per decidir-hi, no s'ha dictat i notificat resolució expressa sobre la suspensió. Aquest efecte suspensiu es produeix "ex legem" pel sol transcurs del termini i la manca de resolució notificada, sense que sigui exigible una valoració prèvia de fons sobre la concurrència de perjudicis irreparables o sobre la fonamentació en causes de nul·litat, i amb efectes limitats a la via administrativa.

Així les coses, **en aplicació del citat precepte i de la suspensió automàtica, l'executivitat de la resolució impugnada es troba suspesa des de l'1 de juliol de 2026**, en no haver-se dictat resolució expressa sobre dita suspensió.

No obstant això, la producció d'aquesta suspensió automàtica no converteix la situació en irreversible ni impedeix que l'Administració compleixi el seu deure de resoldre expressament tant sobre el recurs com, si escau, sobre la peça o incidència de suspensió. En particular, la pròpia doctrina recollida sobre l'article 117.3 de la LPACAP admet que la denegació expressa de la suspensió, per evitar que aquesta es produeixi per ministeri de la llei, pot realitzar-se tant en la resolució del recurs administratiu com mitjançant una resolució independent i prèvia. En coherència amb aquesta regla, l'Administració conserva la potestat de dictar una resolució expressa sobre la suspensió també quan aquesta no s'ha dictat dins del mes legal, si bé la conseqüència jurídica és diferent segons el moment en què es dicta.

Quan el termini d'un mes ha transcorregut sense resolució i notificació sobre la suspensió, la suspensió automàtica ja ha nascut per ministeri de la llei i, per tant, una resolució expressa posterior no pot pretendre eliminar-la amb efectes retroactius ni legitimar una execució material com si aquella suspensió no hagués existit durant el període en què ha estat vigent. En aquest sentit, s'ha declarat que, concedida la suspensió en via de recurs per aquesta modalitat de silenci positiu, l'Administració no pot desconèixer-la i executar l'acte, i que l'execució material en aquestes condicions genera una situació d'indefensió que habilita l'interessat a acudir a la via jurisdiccional per fer valer l'efecte suspensiu.

Conseqüentment, la resolució expressa extemporània sobre la suspensió, quan s'adopti després d'haver operat l'article 117.3 de la LPACAP només pot desplegar eficàcia "cap al futur", és a dir, com a decisió administrativa que defineix el règim d'executivitat a partir de la seva notificació (i, si escau, del compliment de les condicions o mesures cautelars que s'hi associen), però no com a mecanisme automàtic de "revocació" d'un efecte suspensiu ja produït ex legem ni com a cobertura per convalidar execucions efectuades durant el lapse en què la suspensió automàtica era operativa.

Aquest enfocament és coherent amb la finalitat garantista de l'article 117.3 de la LPACAP (evitar que la inacció administrativa deixi sense protecció cautelar el recurrent) i amb la regla que la suspensió automàtica constitueix una previsió destinada a operar durant la tramitació del recurs en via administrativa, sense imposar una suspensió indefinida i sense perjudici del règim de silenci sobre el fons del recurs. En aquest sentit es pronuncien les Sentències de l'AN de 28/04/1999 i la STS de 22 de juny de 1998; o les més recents del

Aquesta eficàcia prospectiva ("cap al futur") de la resolució expressa exigeix, a més, que l'acte que denega o alça la suspensió incorpori la ponderació suficientment raonada prevista a l'article 117.2 LPACAP atès que les decisions sobre suspensió es consideren actes de tràmit qualificats que han de motivar-se i són susceptibles d'impugnació autònoma; tot això sense perjudici que, en cas que concorrin interessos de tercers, la suspensió automàtica per silenci hagi de ser interpretada racionalment per evitar deixar-los indefensos per la mera inacció administrativa.

Per tot l'anterior, i a efectes de la ulterior proposta de resolució, correspon:

- Reconèixer que en el cas concret va operar la suspensió automàtica de l'article per l'art. 117.3 de la LPACAP per transcurs del mes sense resolució notificada sobre la suspensió, aquesta va produir efectes en via administrativa durant el període comprès entre el 21 de juliol de 2026 i la notificació de la resolució expressa.

- Acordar, mitjançant resolució expressa i motivada, el règim de suspensió o alçament de la suspensió amb efectes des de la notificació ("cap al futur"), prèvia ponderació dels interessos en conflicte i, si escau, adoptant les mesures cautelars i fer constar expressament que aquesta decisió no opera amb eficàcia retroactiva respecte del període en què la suspensió automàtica ex legem hagués estat vigent.

Així, en relació a aquesta resolució expressa de la sol·licitud de suspensió s'ha de ponderar (d'acord amb el disposat a l'article 117.2 Llei 39/15), «entre el perjudici que causaria al interés público o a terceros la suspensión y el ocasionado al recurrente como consecuencia de la eficacia inmediata del acto recurrido».

En el cas concret que ens ocupa, es tracta de la aprovació de la relació de bens a expropiar con a conseqüència de les previsions del planejament urbanístic per la qual cosa és d'interès general per tal de donar compliment a les previsions de les normes subsidiàries i dotar al municipi dels sistema general amb l'ampliació de l'EDAR actualment existent.

En oposició al clar interès general del procediment iniciat i de la recuperació possessòria del camí públic, la recurrent al·lega suposats perjudicis d'una execució de la resolució impugnada "al posibilitar la ocupación física del bien con anterioridad a la sustanciación de los recursos pendientes".

Aquests suposat perjudicis en cap cas es justifiquen i molt menys com a perjudicis d'impossible o difícil reparació, com exigeix en citat article 117.2 per tal d'acordar la suspensió de l'executivitat.

En conseqüència, feta la pertinent ponderació, els interessos generals en mantenir l'executivitat i procedir a l'expropiació dels bens aprovats, s'imposa sobre els interessos del particular que en cap cas ha justificat l'existència d'interessos que mereixin una millor protecció i molt menys ha justificat perjudicis d'impossible o difícil reparació com a conseqüència de l'execució de l'acte impugnat.

D'acord amb l'exposat, **procedeix la denegació de la mesura cautelar de suspensió de l'executivitat sol·licitada pels germans gelabert Vicens** i així s'ha de resoldre expressament aixecant la suspensió automàtica, podent iniciar l'Ajuntament el procediment expropiatori corresponent."

Per tot plegat,

ES PROPOSA:

1. Admetre a tràmit el recurs de reposició interposat pels senyors Juan Luis Gelabert Vicens i José María Gelabert Vicens (RE 2026-4500 d'1/06/2026) contra la resolució del ple de l'Ajuntament d'Artà de 23 de febrer de 2026 per la qual s'aprovà definitivament la relació concreta, individualitzada i inicialment valorada de béns i drets afectats per l'expropiació forçosa per a l'ampliació de l'EDAR de la Colònia de Sant Pere.

2. Desestimar aquest recurs de reposició interposat pels senyors Juan Luis Gelabert Vicens i José María Gelabert Vicens (RE 2026-4500 d'1/06/2026), tot això de conformitat amb els antecedents i els fonaments de dret que s'incorporen en aquesta resolució i que recullen les consideracions jurídiques i proposta de resolució contingudes als informes jurídics emesos i que consten a l'expedient.

3. Denegar la suspensió sol·licitada i declarar aixecada, amb aquesta resolució, la suspensió automàtica de l'executivitat de la resolució impugnada que ha s'havia produït des del dia 1 de juliol de 2026 i únicament fins al moment de la notificació d'aquesta resolució expressa que desestima el recurs presentat.

4. Notificar aquesta resolució a les persones interessades amb indicació dels recursos pertinents.>>

El portaveu del PP, Sr. Lliteras, manifesta que no li agrada la paraula expropiació, tot i que saben que és necessari aconseguir més terrenys i diu que, potser, seria millor *esponjar la zona*.

El Sr. Galán diu que fa anys que s'intenta arribar a un acord i no han pogut, que ara no discuteixen el valor, que això ho faran més endavant.

El Sr. Lliteras insisteix en la idea de l'esponjament i informa que el Govern, a vegades, dona diners per adquirir una casa o per ampliar una depuradora.

El Sr. Galán explica que estarien en la mateixa situació, ja que el problema no és l'adquisició, és el preu.

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 8 vots favorables del PSOE (6) i El PI– Proposta per les Illes Balears (2) i 4 abstencions d'UIA-MÉS per Mallorca (2) i PP (2).

4. Exp. 2024/863. Aprovació, si s'escau, de la resolució del recurs potestatiu de reposició interposat per la Fundació Na Carro contra l'acord del Ple de l'Ajuntament d'Artà, de 17 de juny de 2024, relatiu a la recuperació possessòria administrativa del camí públic (19) camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda

El batle, Sr. Galán, explica que aquest punt fa referència al recurs de reposició presentat per la Fundació Na Carro contra l'acord plenari de 17 de juny de 2024 pel qual aquest Ajuntament va acordar recuperar la possessió del camí públic número 19, conegut com a camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda, i restablir-ne el lliure accés als usuaris.

Abans d'entrar en el contingut del recurs, creu que és important aclarir una qüestió. Diu que aquest Ple no està decidint avui si aquest camí és públic o privat. Per a l'Ajuntament, aquest camí figura al Catàleg de camins des de fa molts anys i també forma part de l'Inventari de béns municipals. Per tant, l'acord que es va adoptar l'any passat tenia com a objectiu recuperar l'ús públic d'un camí que l'Ajuntament considera de titularitat pública.

Comenta que la Fundació Na Carro presenta un recurs en què exposa diferents arguments. En primer lloc, considera que el procediment administratiu no es va tramitar correctament. En segon lloc, sosté que el camí no consta inscrit al Registre de la Propietat a nom de l'Ajuntament. I també defensa que l'Ajuntament no ha acreditat haver tengut mai la possessió efectiva del camí i que, per tant, no podria utilitzar aquest procediment administratiu.

Explica que tots aquests arguments han estat analitzats pels serveis jurídics municipals i també per un informe jurídic extern. La conclusió és que el recurs s'ha d'admetre perquè s'ha presentat dins termini, però que s'ha de desestimar perquè cap dels motius plantejats desvirtua la legalitat de l'acord adoptat pel Ple.

Diu que els informes expliquen, en primer lloc, que el procediment es va tramitar correctament. Quan el primer expedient va caducar, l'Ajuntament no el va continuar, sinó que en va iniciar un de nou, independent, amb un nou tràmit d'audiència perquè la Fundació pogués presentar noves al·legacions. Per tant, no hi ha hagut indefensió.

També s'explica que el fet que un camí públic no estigui inscrit al Registre de la Propietat no fa perdre el seu caràcter públic. La pròpia jurisprudència estableix que aquesta manca d'inscripció no impedeix que una administració pugui protegir i recuperar els seus béns de domini públic.

A més, els informes recorden que existeix abundant documentació històrica que acredita l'existència d'aquest camí des de fa més d'un segle, així com la seva incorporació al Catàleg de camins i a l'Inventari municipal.

I encara hi ha un altre aspecte important. Les mateixes descripcions registrals de les finques afectades fan referència expressa a l'existència d'aquest camí i de les servituds de pas associades, fet que reforça encara més la seva existència física i històrica.

En definitiva, el que conclouen els informes és que l'Ajuntament ha actuat dins les competències que la legislació atribueix a les administracions per protegir els béns de domini públic i garantir que els camins públics continuïn essent accessibles per a tothom.

Per aquest motiu, es proposa desestimar el recurs i confirmar íntegrament l'acord adoptat pel Ple.

Així la proposta, copiada literalment, diu:

<<Atès el recurs potestatiu de reposició interposat per Mariano Boquera Morell, en representació de la Fundació Na Carro (amb CIF G16603482), presentat contra l'acord del Ple de l'Ajuntament d'Artà de data 17 de juny de 2024, relatiu a la recuperació possessòria administrativa del camí públic (19) Camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda, i atesa igualment la sol·licitud de suspensió de l'executivitat de l'acte impugnat, s'emet el present informe jurídic amb proposta de resolució.

Atès que l'òrgan competent per a la resolució del recurs de reposició és el ple de l'Ajuntament d'Artà, es proposa al ple la resolució d'aquest recurs de reposició atenent als informes jurídics emesos al respecte i que s'han incorporat a l'expedient 2024/863, tot recollint els antecedents, consideracions jurídiques i la proposta de resolució que contenen i que es detallen tot seguit.

ANTECEDENTS

1. En data 26 de setembre de 2022, el Ple municipal va adoptar l'acord d'inici d'uns procediments de recuperació possessòria respecte de diversos camins públics, incloent-hi el camí públic (19) Camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda.
2. El Ple municipal, en sessió de 25 de març de 2024, va declarar la caducitat del procediment conjunt tramitat i va acordar l'arxiu de les actuacions.
3. En la mateixa sessió plenària de 25 de març de 2024, es va acordar l'inici d'un nou procediment individualitzat per al camí (19), amb número d'expedient 2024/863, incorporant-se documentació a l'efecte i conferint-se tràmit d'audiència a la FUNDACIÓ NA CARRO.
4. En data 17 de juny de 2024, el Ple municipal va adoptar acord pel qual es va declarar la recuperació possessòria administrativa del camí públic (19) Camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda, amb requeriment de cessament dels actes perturbadors i ordre de retirada de tancaments i elements impenedits del pas i habilitant l'accés als usuaris.
5. Consta que aquest acord de 17 de juny de 2024 va ser notificat a la recurrent en data 26 de juny de 2024.
6. En data 25 de juliol de 2024 (RE 2024-5833), Mariano Boquera Morell, en representació de la Fundació Na Carro (amb CIF G16603482), va interposar recurs potestatiu de reposició contra l'acord de 17 de juny de 2024, sol·licitant, en essència, l'arxiu immediat de l'expedient per nul·litat i la suspensió de l'executivitat de l'acte impugnat.
7. La recurrent fonamenta el recurs, en síntesi, en la nul·litat per defectes formals i per suposat reinici defectuós d'un procediment caducat, la suposada omisió del tràmit de proposta de resolució i d'un nou tràmit d'al·legacions, l'adduït incompliment del deure d'inscriure el domini públic al Registre de la Propietat, l'al·legada inexistència de possessió prèvia municipal i manca d'acreditació d'usurpació, i la suposada improcedència d'emprar la via administrativa, que al seu parer hauria d'ésser substituïda per una acció civil; així mateix, al·ludeix a afectacions derivades del traçat i a l'existència d'un camí paral·lel.
8. Consta que, d'acord amb el règim de suspensió associat a la sol·licitud formulada en el recurs, s'ha produït una suspensió automàtica de l'executivitat des de la data de 25 d'agost de 2024, sense perjudici de la necessitat d'una resolució expressa sobre la suspensió i, si escau, sobre el seu aixecament, en el marc de la resolució del recurs.
9. L'Ajuntament d'Artà va encarregar mitjançant contracte administratiu l'emissió d'un informe jurídic sobre el recurs de reposició presentat a l'advocat col·legiat Sr. Pere Joan Oliver Riera, el qual ha estat emès i signat amb data 12 de juliol de 2026, i presentat i incorporat a l'expedient (RE 2026/5761) amb proposta expressa de desestimació del recurs i d'aixecament de la suspensió sol·licitada, amb fonament a les consideracions jurídiques que s'hi detallen i en congruència amb els motius que s'addueixen al recurs.
10. En data 17 de juliol de 2026, el TAG del departament d'Urbanisme i Activitats ha emès informe jurídic sobre aquest recurs i proposa la desestimació del recurs interposat i la confirmació íntegra de l'acte impugnat.

En aquest informe jurídic el TAG del departament d'Urbanisme i Activitats fa seus i corrobora els raonaments i la conclusió de l'informe jurídic esmentat, emès i signat, amb data 12 de juliol de 2026, per l'advocat col·legiat Pere Joan Oliver i Riera, i que es pren com a suport complementari per a formular la proposta de resolució.

FONAMENTS DE DRET

De conformitat amb les consideracions jurídiques contingudes en els informes jurídics emesos i signats que consten a l'expedient sobre el recurs de reposició:

“interposat per Mariano Boquera Morell, en representació de Fundació Na Carro (RGE 5833 de 25/07/2024) contra la resolució del Ple Municipal de l'Ajuntament d'Artà de 17 de juny de 2024 per la que es va acordar per unanimitat:

«Declarar la recuperació possessòria del camí de titularitat pública denominat (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA amb el cessament dels actes perturbadors i el restabliment el seus accessos i traçats, ordenant a Fundació Na Carro que procedeixi al restabliment amb la retirada dels tancaments instal·lats i habilitant l'accés als usuaris».

El recurs de reposició va ser presentat en termini i compleix amb els requisits dels articles 123 i 124 la Llei 39/2015 per a la seva admissió a tràmit.

En el seu escrit de recurs de reposició Fundació Na Carro planteja diversos motius d'impugnació:

“- CUESTIONES FORMALES. NULIDAD DEL EXPEDIENTE DE RECUPERACION. Defectuoso reinicio de un procedimiento caducado. Se ha obviado el trámite de Propuesta de resolución y posterior trámite de alegaciones.
- INCUMPLIMIENTO DEL AYUNTAMIENTO DE ARTA DEL DEBER DE REGISTRAR EL DOMINIO EN EL REGISTRO DE LA PROPIEDAD DE MANACOR.

En el expediente ni se acredita que el bien haya estado en posesión de la Administración ni que haya sido objeto de usurpación por su parte ”

Així mateix Fundació Na Carro sol·licita en el seu escrit la suspensió de l'execució de l'acte impugnat durant la tramitació del recurs de reposició.

Algunes d'aquestes qüestions ja varen ser objecte de l'escrit d'al·legacions formulat per Fundació Na Carro (RGE 3235 de 22 d'abril de 2024) durant la tramitació del procediment i que varen ser objecte d'un informe en data 7 de juny de 2024, no obstant això es dona nova resposta als motius formulats en via de recurs:

CUESTIONES FORMALES. NULIDAD DEL EXPEDIENTE DE RECUPERACION.

En primer lloc l'escrit planteja diverses qüestions formals que segons Fundació Na Carro podrien ser causa de nul·litat de l'expedient de recuperació, i al respecte reitera arguments exposats durant el procediment:

1.- Defectuoso reinicio de un procedimiento caducado, al respecte l'escrit de recurs recull:

«El acuerdo del pleno, sin embargo, no siguió el correcto (aunque no compartido por nosotros) criterio formal del informe jurídico, sino que procedió a declarar la caducidad de los expedientes y, sin embargo y al tiempo acordó desestimar nuestras al·legacions (cuando una vez declarada la caducidad no cabe estimar ni desestimar ninguna alegación) y no inicia nuevos expedientes por separado tal y como se recoge en el informe jurídico sino que parece reanudar el expediente ya declarado caducado. De hecho, se da nuevo número de expediente al dictar la resolución que ahora se recurre y no antes. Ello demuestra bien a las claras que esta representación tiene razón en sus alegaciones. No se ha iniciado un nuevo expediente, sino que se ha hecho una “chapuza” al dar nuevo número al expediente en el momento de resolver sobre el mismo y no al inicio de su tramitación.»

És a dir que la recurrent denuncia que s'ha donat continuïtat a un procediment declarat caducat, el que no es correspon amb el contingut de les resolucions i amb la tramitació donada als procediments, que en resum ha estat la següent:

1er.- Per acord plenari de 26 de setembre de 2022 es va acordar en el seu punt 2:

«Iniciar els procediments de recuperació possessòria dels tres camins públics de (70) CAMÍ DEL BARRANC DE SA CANOVA , (64) CAMÍ VELL DE SA DUAIA i (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA per tal de cessar els actes pertorbadors denunciats i restablir el seus accessos i traçats.»

Així, es va iniciar un únic procediment conjunt per a la recuperació possessòria del 3 camins públics que va finalitzar amb la declaració de caducitat recollida en el punt 2 de l'acord plenari de 25 de març de 2024:

«2. Declarar la caducitat dels procediments de recuperació possessòria dels tres camins públics de (70) CAMÍ DEL BARRANC DE SA CANOVA, POLIGON 1, PARCEL·LA 11, (64) CAMÍ VELL DE SA DUAIA, POLIGON 6 PARCEL·LA 7 i 35, i (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA, POLIGON 7, PARCEL·LA 10, tramitats amb l'expedient diversos 2022/4421 – 11, i iniciats per acord del Ple municipal de 26 de setembre de 2022, tota vegada que ha transcorregut el termini màxim de resolució de 3 mesos, i en conseqüència, ordenar l'arxiu de les actuacions.»

La declaració de caducitat va ser notificada a Fundació Na Carro el dia 2 d'abril de 2024 (RGS 1771) i va adquirir fermesa, posant fi al procediment inicial.

2on.- El mateix acord plenari de 25 de març de 2024 va recollir en el seu punt 4:

«4. Iniciar tres nous procediments de recuperació possessòria dels tres camins públics denunciats: (...)

“4.3) Procediment per a la recuperació possessòria del (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA per tal de cessar els actes pertorbadors denunciats i restablir el seus accessos i traçats; incorporant al nou procediment:

- els documents que acreditin la possessió del bé per l'Ajuntament d'Artà: el CATÀLEG DE CAMINS DEL TERME MUNICIPAL D'ARTÀ redactat l'any 2003 pel Departament de Medi Ambient del Consell de Mallorca (abans FODESMA) i L'INVENTARI DE BÉNS MUNICIPALS que per acord del Ple de l'Ajuntament d'Artà de 29 de setembre de 2009 inclou el camí públic de (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA.

- les denúncies, informes i escrits d'al·legacions formulats pels interessats en els procediment caducat.

Notificant la resolució de reinici dels procediments als denunciants i a l'interessat FUNDACIO NA CARRO; concedint a aquesta un termini de 15 dies per a que hi puguin formular al·legacions.”

Per tant aquest nou procediment de recuperació possessòria va ser individualitzat pel camí de titularitat pública denominat (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA; i s'ha tramitat de forma independent en tots els seus tràmits.

En conseqüència, no es pot admetre la afirmació de la recurrent de que l'acord plenari «no inicia nuevos expedientes por separado tal y como se recoge en el informe jurídico sino que parece reanudar el expediente ya declarado caducado»; ja que els termes de l'acord del Ple de 25 de març de 2025 varen ser clars respecte de la declaració de caducitat del procediment de recuperació possessòria conjunt (punt 2) i l'inici d'un nou procediment individualitzat per a cada camí (punt 4).

Tampoc és admissible l'al·legació de la recurrent referida a la improcedència d'informar les al·legacions presentades el 23 de novembre de 2022 (RGE 9660) en el procediment caducat: «cuando una vez declarada la caducidad no cabe estimar ni desestimar ninguna alegación».

Tot i que el procediment estava caducat, per major garanties del dret de defensa dels interessats i en haver estat informades el 21 de novembre de 2023, es varen desestimar expressament les al·legacions de Fundació Na Carro amb l'objecte de que els interessats tinguessin coneixement de l'informe emès i del contingut del procediment caducat. Tot això sense perjudici de la possibilitat de reproduir les al·legacions en el nou termini que els va ser concedit en el nou procediment individualitzat, com de fet va fer la ocupant.

En qualsevol cas Fundació Na Carro no va recórrer la desestimació de les al·legacions presentades el 23 de novembre de 2022 i tampoc va recórrer la declaració de caducitat del procediment, pel que va adquirir fermesa.

I finalment també la recurrent pretén posar en dubte l'existència dels dos procediments independents en base a confusions dels seus respectius números d'expedient, el que no és correspon amb la realitat tota vegada que:

- el procediment de recuperació possessòria conjunt iniciat el 26 de setembre de 2022, es va tramitar des d'un principi amb el número d'expedient 2022/4421.

- el procediment de recuperació possessòria individualitzat es va iniciar el 25 de març de 2024, es va tramitar amb el número d'expedient 2024/863.

I el ja esmentat acord del ple de 25 de març de 2024 va incloure pronunciaments propis dels dos procediments consecutius:

- la caducitat i arxiu del procediment tramitat amb el número d'expedient 2022/4421.

- l'inici del nou procediment que va rebre amb posterioritat el número d'expedient 2024/863.

En qualsevol cas, el número d'expedient té com a exclusiva finalitat organitzar degudament la tramitació dels procediments, sense transcendència en ordre a la correcta tramitació del procediment en tots els seus tràmits.

De fet Fundació Na Carro va formular al·legacions el 30 de novembre de 2022 referint-se al número d'expedient ja caducat 2022/4421, i això no va impedir la seva presa en consideració dins del nou procediment amb número d'expedient 2024/863.

La resolució adoptada pel Ple de 25 de març de 2025 és clara i en cap cas es pot interpretar que l'Ajuntament d'Artà continuava amb la tramitació d'un procediment caducat, sino que es va iniciar un nou procediment individualitzat i amb un nou número d'expedient i en el que s'ha duit a terme tota la tramitació preceptiva; i això no és impediment per a la incorporació al nou procediment dels actes i tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igual si no s'hagués produït la caducitat; d'acord amb el disposat a l'article 95.3 de la Llei 39/2015 reguladora del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Com a segon argument formal del recurs de reposició, la recurrent exposa que:

2. Se ha obviado el trámite de Propuesta de resolución y posterior trámite de alegaciones, i ho fa sobre la base de que el procediment de recuperació possessòria s'identifica amb un procediment sancionador, exigint un tràmit de proposta de resolució recollit a l'article 89 de la Llei 39/2015.

La recuperació d'ofici del bens de domini públic de les entitats locals és una potestat administrativa de caràcter reglat no discrecional prevista a l'article 4.1.d de la Llei de Bases del Règim Local i 44 del Reglament de Bens de les Entitats Locals.

En l'exercici d'aquesta potestat l'administració local gaudeix de la prerrogativa de recuperar per sí mateixa la seva possessió en qualsevol moment quan es tracta del domini públic d'acord amb el disposat a nombroses disposicions, entre d'altres:

- l'article 82.a) de la LLBRL.

- els articles 70 i 71 del RBEL.

- i els articles 128.b i 146.3 de la Ley 20/2006, de 15 de diciembre, municipal y de régimen local de las Illes Balears.

En relació als camins públics i a la seva recuperació d'ofici, també l'article 9.2 de la Llei 13/2018, de 28 de desembre, de camins públics i rutes senderistes de Mallorca i Menorca, preveu que:

«El procedimiento administrativo para investigar, recuperar la posesión, delimitar y acotar los bienes se realizará según las normas previstas por la legislación de régimen local y la específica que le sea de aplicación»

«3. En el momento en que la administración competente tenga información de alguna acción de cerramiento de caminos públicos, así como de la usurpación de tramos o de otros elementos de los caminos de naturaleza pública, con labrada, movimiento de tierras, u otras formas materiales de apropiación, iniciará el procedimiento de recuperación de oficio.»

Així la Llei de Camins Públics ens remet, respecte del procediment a seguir per a la recuperació d'ofici dels camins públics, a "las normas previstas por la legislación de régimen local y la específica que le sea de aplicación», que no són altres que les recollides a la normativa estatal:

- article 56 de la Ley 33/2003, de 3 de noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas:

"Reglamentariamente se regulará el procedimiento para el ejercicio de potestad de recuperación, con sujeción a las siguientes normas:

a) Previa audiencia al interesado y una vez comprobado el hecho de la usurpación posesoria y la fecha en que ésta se inició, se requerirá al ocupante para que cese en su actuación, señalándole un plazo no superior a ocho días para ello, con la prevención de actuar en la forma señalada en los apartados siguientes si no atendiere voluntariamente el requerimiento.

b) En caso de resistencia al desalojo, se adoptarán cuantas medidas sean conducentes a la recuperación de la posesión del bien o derecho, de conformidad con lo dispuesto en el capítulo V del título VI de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común. Para lanzamiento podrá solicitarse el auxilio de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, o imponerse multas coercitivas de hasta un cinco por 100 del valor de los bienes ocupados, reiteradas por períodos de ocho días hasta que se produzca el desalojo.

En estos supuestos, serán de cuenta del usurpador los gastos derivados de la tramitación del procedimiento de recuperación, cuyo importe, junto con el de los daños y perjuicios que se hubiesen ocasionado a los bienes usurpados, podrá hacerse efectivo por el procedimiento de apremio.»

- article 68 del Real Decreto 1373/2009, de 28 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento General de la Ley 33/2003, de 3 de noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas.

«1. La potestad de recuperación de la posesión a que se refiere el artículo 55.1 de la Ley se ejercerá de oficio por el órgano competente según el artículo 57 de la citada norma, bien por propia iniciativa, bien por denuncia de particulares o como consecuencia de la comunicación de otros órganos de la Administración General del Estado o de otras administraciones públicas, en virtud del principio de cooperación institucional.

A estos efectos, el particular que presenciara o tuviera conocimiento de la comisión de hechos atentatorios a la posesión sobre bienes o derechos del patrimonio del Estado, podrá denunciarlo verbalmente o por escrito, sin quedar por ello obligado a probar los hechos denunciados.

2. Conocido el hecho de la usurpación, se dispondrán las medidas necesarias para su comprobación y para la determinación de la fecha de inicio, a cuyo efecto se podrá solicitar la colaboración del personal al servicio de las administraciones públicas o de los ciudadanos, de acuerdo con los artículos 61 y 62 de la Ley.

Comprobado el hecho denunciado, se acordará el inicio de la recuperación posesoria, lo que se notificará al ocupante, con el fin de que alegue lo que estime conveniente en el plazo de diez días, o en plazo inferior, si así se hubiera señalado motivadamente.

Si el hecho conocido o denunciado revistiera apariencia de delito o falta, el órgano competente, previo dictamen de la Abogacía del Estado o del órgano al que corresponda el asesoramiento jurídico, dará cuenta del mismo al Ministerio Fiscal, sin perjuicio de adoptar por sí las medidas adecuadas.

3. Vistas las alegaciones del ocupante, se le requerirá en la forma prevista en la letra a) del artículo 56 de la Ley.

En caso de no atender al requerimiento, cuando el bien usurpado fuera de dominio público, o tuviera carácter patrimonial y no hubiera transcurrido el plazo de un año previsto en el artículo 55.3 de la Ley, **el órgano competente adoptará la correspondiente resolución, que determinará la procedencia del desalojo y, en su caso, la adopción de las medidas previstas en el artículo 56 de la Ley.**

A estos efectos, se solicitará en su caso la autorización prevista en el apartado 6 del artículo 8 del la Ley 29/1998, de 13 de julio, de la jurisdicción contencioso-administrativa.

Para la imposición de multas coercitivas, si no constara una tasación actualizada de los bienes ocupados, se podrá tomar como valor de referencia el que conste en el Inventario General de Bienes y Derechos del Estado o en los expedientes relacionados, o bien el valor catastral, si fuera superior.

4. Cuando el bien usurpado tuviera carácter patrimonial y hubiera transcurrido el plazo de un año previsto en el artículo 55.3 de la Ley, se completarán cuantos antecedentes y datos se estimen oportunos, y se dará traslado de las actuaciones para el ejercicio de las acciones judiciales oportunas».

D'acord amb l'exposat, és evident que no ens trobam davant d'un procediment que es pugui identificar amb un procediment sancionador o limitau de drets, sinó davant d'un procediment que pretén defensar el domini públic i

recuperar la seva possessió per l'interès general, en exercici d'una potestat administrativa essencial i fent ús de les prerrogatives que la llei concedeix a les administracions locals en defensa dels bens de domini públic.

És més, la normativa exposada regula un procediment específic per a la recuperació d'ofici, que contràriament a l'exposat pel recurrent en el seu escrit, no exigeix el tràmit de proposta de resolució amb doble audiència als interessats.

Així, el procediment específic per a la recuperació d'ofici preveu un sol tràmit d'audiència a l'ocupant del domini públic per al·legar allò que al seu dret convingui i presentar els documents o títols que justifiquin la seva ocupació; i una vegada preses en consideració les citades al·legacions l'administració ja pot resoldre en el sentit d'ordenar-ne el desallotjament, si escau. En el present procediment, amb l'acord del Ple de 25 de març de 2024, ja es va concedir audiència a la ocupant: «Notificant la resolució de reinici dels procediments als denunciants i a l'interessat FUNDACIO NA CARRO; concedint a aquesta un termini de 15 dies per a que hi puguin formular al·legacions».

I fent ús del seu tràmit d'audiència Fundació Na Carro va presentar d'un escrit en data 22 d'abril de 2024 (RGE 3235), que va ser objecte de l'informe d'al·legacions de 7 de juny de 2024, essent finalment desestimades les al·legacions per acord del ple objecte de recurs.

En conclusió, i en relació als motius formals d'impugnació, el procediment individualitzat de recuperació possessòria d'ofici del camí públic (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA ha estat tramitat de forma correcta, seguint el procediment específic previst a la normativa d'aplicació amb un expedient contradictori en el que es va concedir tràmit d'audiència a la ocupant Fundació Na Carro, qui va fer ús de l'indicat tràmit en defensa dels seus drets.

3.- Fundació Na Carro també incideix en el motiu d'impugnació de la resolució i en relació al INCUMPLIMIENTO DEL AYUNTAMIENTO DE ARTA DEL DEBER DE REGISTRAR EL DOMINIO EN EL REGISTRO DE LA PROPIEDAD DE MANACOR.

Al respecte, i reproduint arguments ja exposats en informes que obren al procediment, cal exposar que si bé a l'article 36 del RBEL es preveu la possibilitat d'inscriure en el registre de la propietat la titularitat dels bens públics, el fet que un bé municipal no figure inscrit com a finca independent i titularitat de l'administració, en cap cas permet posar en dubte la seva condició de camí públic i el seu caràcter.

Així la doctrina jurisprudencial, entre d'altres la **STSJ d'Andalusia, de 18 de octubre de 2018** (Rekurs 914/2018) ha advertit en aquest sentit que:

«si bien el art. 36.1 de la Ley 33/2003 establece la obligación de las Administraciones públicas de inscribir en los correspondientes registros los bienes y derechos de su patrimonio, ya sean demaniales o patrimoniales, que sean susceptibles de inscripción registral, la falta de cumplimiento de dicha obligación no obsta para llevar a cabo la recuperación de su posesión en caso de que fuese indebidamente perdida.»

També la **STSJ Illes Balears de 24 maig de 2002**, en un supòsit de recuperació possessòria d'un camí en el que el recurrent al·legava la seva titularitat registral i la seva condició de tercer de bona fe, negant la condició del camí com a públic va disposar que:

“Si bien es cierto que la identificación de las fincas en el Registro de la Propiedad no reflejan exactamente la naturaleza pública del camino e incluso arrojan dudas sobre su existencia, es evidente que la fe pública registral no alcanza a tales elementos de carácter físico y, en todo caso, tampoco favorecen plenamente la tesis del recurrente ya que si no reflejan la existencia de servidumbre de paso, ¿en base a que derecho han venido accediendo a sus fincas lo usuarios del camino?”.

Es més, la descripció de les dues finques registrals de Fundació Na Carro per les que discorre el camí fan referència expressa a la seva existència, pel que difícilment Fundació Na Carro pot al·legar la condició de tercer hipotecari de bona fe negant l'existència del camí públic que expressament figura descrit en la seva pròpia finca:

Així, la finca registral 6122 d'Artà, inclou la descripció del camí en els següents termes:

“Tierra secano, sita en término de Artá, que es parte del predio Son Sureda. La parte alta y medio que comprende bosque, montaña y algunas porciones de tierra laborables (...) Forma parte de esta porción la **faja de terreno destinada a camino de carro existente en la Sementera Na Freda que atravesando dicho lote de Teodora Fábregues va desde el camino común antes mencionado hasta la porción que se describe y son inherentes a ella** los derechos de agua que de su parte procedente de la Devesa le son anexos, así **como las servidumbres activas y pasivas accesorias. Está así constituida la parte de Son Sureda por dos parcel·les de tierra unidas por este camino últimamente citado.**”

I consta sobre aquesta finca 6122 com a càrrega vigent l'antiga servitud de pas coincidint amb el traçat del camí públic:

“SERVIDUMBRE. Gravada con una servidumbre de camino de carro y saca de aguas, consistente en una faja de terreno destinada a camino de carro existente en la sementera Na Freda que atravesando dicho lote de Teodora Fábregues va desde el camino común hasta la porción que se describe y son inherentes a ella los derechos de agua que de su parte procedente de La Devesa le son anexos así como las servidumbres activas y pasivas accesorias. Dicha servidumbre fue constituída mediante escritura otorgada el 14 de marzo de 1931 ante el notario de Palma, Luis G. Pascual, que causó con fecha 9 de mayo de 1931 la inscripción 1ª de la finca 6122 de Artà, al folio 128 del tomo 2461, libro 140”.

També la descripció registral de l'altra finca afectada pel camí públic, la registral 7205 fa referència expressa al camí:

“RÚSTICA: Pieza de tierra secano, que es el resto de otra mayor cuya superficie después de las segregaciones practicadas es de ciento veintiuna hectáreas una área cincuenta y seis centiáreas, comprensiva de la parte baja del predio Son Sureda,

en término municipal de Artà. Empieza en el denominado "Portell de Son Sureda", y en el punto denominado "Els Hortets d'es Morerets" y **siguiendo el camino que conduce a la casa de labor en su lado derecho hasta llegar al punto denominado "Portell de Na Freda"** pasando por encima de las peñas que hay en dicho lugar, desemboca en una pared ya existente divisoria de "Na Freda" con la denominada "Clova de S'Era(...)". Linda: por el Norte, con el predio "Son Canals" de don Julio Trujillo y **con camino común que conduce hasta "Na Carro" con la porción de "Son Sureda"**, propiedad de don Ignacio Sureda y con la Colonia; por el Oeste, con el predio "Son Forteza Vell" y establecimientos de Antonio Luis Femenias; por Sur, con porción segregada propia de la misma Entidad Refatech S.L.; y por el Este, con camino que conduce a la casa de labor y porción segregada. Por razón de su procedencia tiene a su favor el aprovechamiento y uso común de la fuente que existe en la finca matriz."

I fins i tot consta sobre aquesta finca 7205 com a càrrega vigent l'antiga servitud de pas coincidint amb el traçat del camí públic:

"SERVIDUMBRE. Afecta a la servidumbre recíproca de **camino carretero, para entrar y salir de las fincas adjudicadas a Juana Ana Vanrell Coll y Pedro Magrí Goya, hasta llegar a una vía pública, por el punto que cause menos perjuicio, siempre que sea accesible para los carruages** y no ocupándose con ello terreno laborable sino en el caso de ser absolutamente necesario. Dicha finca se halla afecta además al derecho de aprovechamiento de la mitad del agua de la Cueva ú otra cualquiera que haya o aparezca, a favor de Pedro Magrí Goya, para abreviar el ganado que a este finca deberá ser conducido por un pastor y tomado en el punto más próximo posible. Podrá conducir la mitad de dicha agua a su finca, construyendo al efecto una calzada o acequia y aprovecharla en ella según le convenga, cesando entonces el derecho de introducir el ganado en la finca sirviente, registral 2.508. Dichas obligaciones fueron establecidas en la escritura otorgada el 22- 06-1891 ante el notario de Palma don Miguel Ignacio Font, que causó con fecha veintidós de julio de mil ochocientos noventa y uno la inscripción 8ª de la finca 2508 de Artà al folio 75 del tomo 926 libro 65".

La recurrent no pot negar conèixer l'existència del camí, inclòs expressament en la descripció de la seva finca i que coincideix amb el traçat del camí públic 19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA, i tampoc la seva inclusió en el catàleg de Camins de 2003 i en l'Inventari de bens municipals acordat en el Ple de l'Ajuntament d'Artà de 29 de setembre de 2009; pel que no pot al·legar la seva condició de tercer de bona fe respecte de la titularitat del camí.

I en qualsevol cas, d'acord amb la interpretació jurisprudencial, tampoc podria oposar la seva condició de tercer de bona fe registral enfront del caràcter demanial del camí, pel que és evident que el motiu d'impugnació de Fundació Na Carro relatiu a la falta d'inscripció registral del camí públic ha de ser necessàriament desestimada.

4.- En el expediente ni se acredita que el bien haya estado en posesión de la Administración ni que haya sido objeto de usurpación por su parte. Aquest motiu de oposició es fonamenta en que l'Ajuntament d'Artà mai ha tengut la possessió del camí, pel que no cap tramitar el procediment de recuperació de la possessió i ha d'acudir a un procediment civil de desnonament; i al respecte s'exposa a l'escrit que:

Partimos de la base de que en el expediente no aparece ninguna prueba. Ni siquiera mención, de la previa asunción de la posesión del terreno declarado publico por parte de este Excmo. Ayuntamiento.

Teniendo presente la necesidad de que exista una prueba palmaria de la naturaleza demanial del bien y de que este ha sufrido una usurpación, sería conveniente manejar los siguientes motivos:

- 1.- La Administración es incompetente porque en el expediente ni se acredita que el bien haya estado en posesión de la Administración ni que haya sido objeto de usurpación por su parte.
- 2.- En la medida en que ha estado poseyendo con título durante años, el ejercicio sobrevenido de la potestad por la administración conculca el principio de Seguridad jurídica.
- 3.- La suma de lo anterior supone que la Administración tenga que acudir a la jurisdicción civil para reclamar la propiedad, sin posibilidad de ejercer acciones posesorias.

Mucho menos, si como se ha visto, no hay posesión que recuperar cuando se parte de la base de que esta Administración Local nunca ha tenido la posesión del camino declarado público ni puede demostrar actos de posesión que la faculten a una recuperación posesoria.

És a dir que la recurrent pretén posar en dubte la titularitat pública del camí al·legant que l'Ajuntament d'Artà mai ha tengut la possessió del camí, pel que no cap tramitar el procediment de recuperació de la possessió. Respecte de la possessió del camí, el Catàleg de Camins d'Artà recull a la fitxa corresponent tota la documentació arxivística i bibliogràfica que va justificar la seva consideració com a camí públic i la seva inclusió en l'inventari de bens municipals com a bé demanial; entre els que recullen actuacions possessòries de l'Ajuntament sobre aquest camí, que precisament justifiquen la seva condició de camí públic:

DOCUMENTACIÓ ARXIVÍSTICA LOCALITZADA:

En el ple celebrat per l'Ajuntament d'Artà el 3 de març de 1914 es va acordar l'inici de les obres d'habilitació "del camino vecinal de este termino llamado de la Ermita que empieza en Artà y siguiendo en su comienzo el camino vecinal llamado de Can Canals pasa por Son Sureda y Can Canals y termina en la Ermita pública de Ntra. Sra. De Belen con una longitud

aproximada de nueve kilometros, camino que fue declarado vecinal por el Sr. Gobernador Civil en 21 de Abril de 1887 y a fin de poder concurrir al II Concurso de subvenciones y anticipos que ha de celebrarse en Palma el día 25 del actual...” (AMA. Sig. 54).

El 17 de març de 1914 l'Ajuntament d'Artà va procedir a l'admissió de reclamacions verbals en contra de la declaració d'utilitat pública del camí veïnal d'Artà a l'Ermida de Betlem per Son Sureda (AMA. Sig. 54). En el Boletín Oficial de la provincia de Baleares núm 7399, de 2 de juny de 1914, es publicà un llistat dels camins admesos provisionalment al segon concurs de subvencions per a camins veïnals, on apareix el camí d'Artà a l'ermita de Nostra Senyora de Betlem per Son Sureda.

Aquest concurs es regia segons la llei de camins veïnals de 29 de juny de 1911 i el reglament per a la seva execució de 23 de juliol de 1911. Segons l'article 1er de la llei “Se considerarán como caminos vecinales, a los efectos de la presente Ley, los caminos carreteros de servicio público establecidos en condiciones de economía que no sean de cargo exclusivo del Estado, de las Provincias o de los Municipios. No podrá concederse subvención, ni empezarse la construcción de un camino vecinal sin la previa declaración de utilidad pública decretada por el Ministerio de Fomento, mediante información pública practicada al efecto...”.

Per altra banda, l'article 1er del reglament per a l'execució de la llei de camins veïnals diu: “1. Son caminos de servicio público a los efectos de la Ley: los que enlacen un pueblo con otro, con una estación de ferrocarril, con un puerto, cala o embarcadero, con un mercado o establecimiento de servicio o utilidad pública o con una carretera construida o camino vecinal en buen estado de conservación por los cuales se pueda ir a cualquiera de esos puntos; los que enlacen dos de éstos; los que dentro de un Municipio enlacen la cabeza del mismo con los suburbios, en caso de que estén separados por parte no edificada en más de dos kilómetros; o los que así sean declarados de Real orden, oído el Consejo de Obras públicas y el de Estado” (AGCM. Sense signatura).

Aquest camí apareix esmentat en el nom del pont al camí de Son Sureda, inclòs en el Catàleg de Béns Immobles del Terme Municipal d'Artà (2002) amb la signatura ART 332.

DOCUMENTACIÓ BIBLIOGRÀFICA:

- A la revista Bellpuig de desembre de 1973 apareix un article dedicat al Pas del Parral, on es parla del camí de l'ermita de Betlem per Son Sureda: “

[...] Tornam a prendre el torrent que ara s'escanya entre les roques esquerpes de la vorera, enmarcant el rost, aspre de bell nou, fins a sortir a l'altra banda i dur-nos al creuer on conflueixen els saragalls d'el Serral de Sa Lluna i el d'El Nou de s'Aliga, prop de la Cova dels Nenets [...] El tirany, pren ara per sa Cresta d'es Corral de Sa Basiva, deixant un saregall a cada banda i envestint cap a Sa Talaieta; després de deixar Les Penyes d'en Xuia Vella en dos llongos arribam a l'entrellum: El Coll Ravell. [...] el costat del caminó que vinguent de l'Ermida porta cap a Son Fortè pel Coll Feraix, Sa Coma Gran i Sa Font des Poll. Mes prop el Puig del Cor i el bosc d'arbocers que cobreixen Les Madrioles per on baixa un caminó que també porta a la Vila passant prop de la Cova de Cent pams de paladar [...] Partim cap a Na Carro per La Clova de ses Figueres que té al darrera El Puig Forellat i sortim per Na Freda i S'Hort de Son Sureda al camí que ara ja enquitranat ens portarà fins a Artà per dins els establiments de Can Canals.

[...] Aquest era el camí transitat a l'antigor pels estadans dels establiments primers de Sa Colònia. Aspre, llarg i solitari” (pàg. 181-182).

- GILI (1993), a la seva obra Artà en el segle XVI, presenta una llista de camins que apareixen sovint a la documentació arxivística d'aquest segle. Entre ells hi trobam, amb data de 1552, el camí públic pel qual se va a la possessió de Joan Sureda (pàg. 25) i amb data de 1568, el camí públic pel qual se va a la mar i a diverses possessions (Can Canals, Son Sureda, Binialgorfa) (Pàg. 26).

El contingut del Catàleg aquí reproduït posa en evidència que no és cert que l'Ajuntament d'Artà mai hagi tengut la possessió del camí, ja que existeixen nombrosos actes possessoris que precisament varen justificar la seva inclusió i consideració com a camí públic.

D'aquesta manera, al·legant que l'Ajuntament d'Artà mai ha tengut la possessió del camí, Fundació Na Carro reivindicant la seva possessió exclusiva i pretén negar la condició de bé de domini públic d'aquest camí i impugnar per via indirecta (i no admissible en el present procediment), la declaració del camí com a públic i la seva inclusió en l'inventari de bens municipals.

De fet Fundació Na Carro ja ha impugnat aquesta consideració del camí com a públic, i ho va fer per la via de la Revisió D'Ofici de l'acord del Ple Municipal de dia 30 d'octubre de 2012 d'inclusió a l'inventari municipal de Béns immobles de diversos camins públics, entre ells el camí de l'Ermida passant per Son Sureda (camí núm. 19 del Catàleg de camins). La pretensió de la recurrent va ser desestimada en via administrativa i es troba en via contenciosa administrativa en plena tramitació del Procediment Ordinari 141/2024 del Jutjat Contenciós Administratiu Numero 3 de Palma.

Si el que pretén la recurrent és al·legar una ocupació o possessió del camí excloent del seu ús públic, hem de recordar que el camí (19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA és un camí públic i com a tal és inalienable, inembargable e

imprescriptible (art. 80 de la LBRL); el que evita que els propietaris confrontants pel fet de tancar el camí durant un determinat temps puguin arribar a adquirir la seva propietat per prescripció adquisitiva (usucapió) i fer perdre la condició de públic del camí.

És cert que la jurisprudència limita la possibilitat d'iniciar la recuperació possessòria d'ofici a aquells bens sobre els que l'administració ostenta la possessió, i exclou de la possibilitat d'aquesta acció interdictal a aquells supòsits en que hi ha seriosos dubtes quant a la possessió pública del camí controvertit o, fins i tot respecte de la seva mateixa existència.

Però en el present cas no hi pot haver dubtes respecte de l'existència i possessió pública tota vegada que el camí es troba perfectament identificat, inclòs en el catàleg de camins com a camí públic i en l'Inventari de bens municipals com a bé de titularitat pública; i si el que pretén Fundació Na Carro és discutir aquesta possessió i titularitat, ha d'acudir a altres procediments per reivindicar la condició del camí de titularitat privada, però no pot dur a terme actuacions que pertorbin la possessió pública i impedeixin l'accés del usuari al camí, com consta al procediment que ha fet amb el tancament amb pany i cadena de la barrera d'accés al camí públic.

El TSJ de les Illes Balears ha tractat en varies sentències recursos interposats en relació la recuperació possessòria dels camins públics, i ha desenvolupat els criteris del Tribunal Suprem en relació als seus requisits de procedència, que concorren en el present supòsit per tal de poder exercir la prerrogativa administrativa de la recuperació d'ofici.

A modus d'exemple la sentència del **STSJ Illes Balears (Contencios) de 30 octubre de 2006**, que reproduïx una anterior de la mateixa sala de 27 de juny de 2006, exposa:

«...la jurisprudencia del Tribunal Supremo ha venido desde antiguo configurando los **requisitos para el ejercicio de la facultad exorbitante de la Administración Local en materia de recuperación de la posesión**, en los siguientes términos, extraídos, ad exemplum y entre otras muchas, de la STS de 23 abril 2001, y recientemente confirmada por la STS de 13 de febrero de 2006:

1) Las Corporaciones Locales tienen la **potestad de recobrar por sí, sin necesidad de acudir a los Tribunales de Justicia, la tenencia de sus bienes** (sentencias de 4 de julio de 1970, 14 de marzo de 1974, 13 de octubre de 1981, 7 de febrero de 1983, 5 de diciembre de 1983, 9 de julio de 1984 y 18 de julio de 1986 EDJ 1986/5217).

2) La **facultad de recuperación de los bienes demaniales en vía administrativa** se halla reconocida en los arts. 344 del Código civil (EDL 1889/1), 74.1 del Texto refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de Régimen Local, aprobado por Real Decreto Legislativo 781/1986, de 18 de abril (EDL 1986/10119) , y 3.1 y 70 y siguientes del Reglamento de Bienes de las Entidades Locales, aprobado por Real Decreto 1372/1986, de 13 de junio.

3) No procede interdicto de recobrar o retener contra los acuerdos de recuperación (sentencias de 1 de diciembre de 1987, 23 de febrero de 1957, 10 de marzo de 1977 y 26 de enero de 1984). Hoy el art. 101 de la Ley de Régimen jurídico de las Administraciones Públicas y del procedimiento administrativo común (EDL 1992/17271) aplicable a la Administración local, dispone que **no se admitirán a trámite interdictos contra las actuaciones de los órganos administrativos** realizadas en materia de su competencia y de acuerdo con el procedimiento legalmente establecido.

4) **Las Corporaciones locales podrán recobrar por sí la tenencia de sus bienes de dominio público en cualquier tiempo** (art. 70.1 del Reglamento de Bienes de las Entidades Locales (EDL 1986/10846)).

5) El ejercicio de la potestad defensora de los bienes de dominio público municipal, por parte de la Corporación titular de los mismos, no está a merced de un criterio de discrecionalidad por parte de ella, pues **si hay algo que esté sometido a principios de derecho imperativo y necesario, ese algo, de forma muy destacada, es el relacionado con el status de esta clase de bienes**, algunos de ellos llamados incluso a desaparecer si no se establecieran frenos a la codicia de los particulares (sentencia de 6 de junio de 1990 EDJ 1990/5968).

6) Para el ejercicio del interdictum proprium (facultad de recuperación posesoria de oficio, llamado también interdicto administrativo o interdicto impropio) **basta con acreditar una posesión pública anterior o una usurpación reciente de tales bienes** (art. 71.2 del Reglamento de Bienes de las Entidades Locales) (sentencia de 9 de mayo de 1997, recurso de apelación número 5354/1991 EDJ 1997/3603). Tal facultad, por su carácter excepcional y privilegiado sólo cabe ejercitarla cuando se encuentra respaldada por una prueba plena y acabada (sentencias de 12 de julio 1982, 20 de julio de 1984, 24 de abril de 1985, 3 de junio de 1985 EDJ 1985/3266 y 1 de junio de 1988 EDJ 1988/4719).

7) **En el caso de usurpaciones recientes no es necesaria la aportación por el Ayuntamiento de documentos para justificar la decisión administrativa**, conforme dispone el art. 71.2 del Reglamento de Bienes de las Entidades Locales (EDL 1986/10846) (sentencia de 2 de diciembre de 1999, recurso de apelación número 6453/1992).

8) Es menester que los bienes recuperados se hallaren indebidamente en posesión de particulares. **Se requiere la existencia de una perturbación o pérdida del estado posesorio y su carácter ilegítimo**, esto es, la inexistencia de un acto jurídico que legitime esta posesión contraria (sentencias de 22 mayo 1985 y 12 de diciembre de 1996, recurso número 8593/1990 EDJ 1996/10278).

9) Debe **existir una completa identidad entre lo poseído por la Corporación y lo usurpado por el particular** (sentencias de, 23 de febrero de 1957, 10 de marzo de 1977, 26 de enero de 1984 y 1 de diciembre de 1987).

10) Para la recuperación en vía administrativa, cuando no existe confusión de límites, **no es necesario un deslinde previo** (sentencia de 23 de noviembre de 1998, recurso de apelación número 8930/1992 EDJ 1998/30920).

11) **No es menester que la Administración local acredite en sede jurisdiccional contencioso-administrativa la plena titularidad demanial de los bienes sobre los que se ejercita la facultad de recuperación** (sentencia de 9 de mayo de 1997, recurso de apelación número 5354/1991 EDJ 1997/3603). Como ocurre en el interdicto civil, lo que se protege es la pérdida o perturbación de la posesión, por lo que **únicamente es exigible que de modo claro e inequívoco se acredite la anterior posesión administrativa del bien sobre el que se ejerce** (sentencias de 22 de mayo de 1985 y 12 de diciembre de 1996, recurso número 8593/1990 EDJ 1996/10278).

12) **El ejercicio de la facultad de recuperación de oficio se reconoce sin perjuicio de la acción de quien se crea titular dominical de los bienes sobre los que se ejercita el interdictum proprium para reivindicarlos ante la Jurisdicción civil** (sentencias de 22 de mayo de 1985 y 12 de diciembre de 1996, recurso número 8593/1990 EDJ 1996/10278).

13) **Ni la Administración por sí, primero, ni esta jurisdicción, después, pueden determinar las titularidades dominicales o resolver las cuestiones de propiedad** (arts. 3 a) y 4 de la Ley Reguladora de la Jurisdicción contencioso-administrativa 29/1998, de 13 de julio) (sentencia de 9 de mayo de 1997, recurso de apelación número 5354/1991 EDJ 1997/3603).

Decíamos igualmente en la meritada sentencia de 27 de junio de 2006, que los anteriores requisitos vienen complementados por otros dos, aún más importantes si cabe, como son, 1º) configurado como "verdadero presupuesto del procedimiento", que consiste en **que el bien objeto de la recuperación esté previamente identificado sin posibilidad de duda alguna** (Cf. SSTs 13 febrero 2006; 2 diciembre 1999 EDJ 1999/42528 ; 8 mayo 1986 EDJ 1986/3040 ; 23 marzo 1987, etc.); y 2º) que no cabe el ejercicio de esta privilegiada acción recuperatoria cuando la posesión pública no aparezca como inequívoca e indudable, o su dilucidación exija complicados juicios de valor o de ponderación, dado que lo único posible en el ámbito de este excepcional procedimiento es la defensa de la posesión del bien de indiscutible uso o servicio público (SSTs 13 febrero 2006; 22 noviembre 1988 EDJ 1988/9220).

También más recent sentència del **STSJ Illes Balears (Contenciosos) de 22 setembre de 2021** es refereix als elements de la recuperació possessòria d'ofici de camins públics en els següents termes:

«La parte apelante insiste en que no concurren los elementos necesarios para adoptar la acción interdictal pues "dichos elementos hacía ya años que se encontraban allí, amén del hecho de que las rocas e hileras de piedras, por cómo se encontraban allí no habían podido ser en ningún caso colocadas de forma improvisada ni súbita y mucho menos por particulares que no cuentan con maquinaria pesada adecuada para llevar a cabo dicha colocación de forma ágil". Y los artículos 70.1 y 71.2 del Reglamento de Bienes de Corporaciones Locales, "facultan a la Corporación Local a llevar a cabo la recuperación de la posesión, pero en ningún caso la facultan a llevarla a cabo sin justificación técnica alguna" y añade que el Juzgador de instancia "valora como existente un vial que ninguno de los dictámenes periciales aportados en el procedimiento demuestra que exista y ni siquiera en el propio planeamiento urbanístico de la Administración demandada le consta la existencia de dicho vial" y que "si su S.Sª. en primera instancia hubiese llevado a cabo un análisis de las pruebas periciales que obran en autos, unido al hecho de que no acudió a la práctica de la prueba en Sala, se hubiese percatado de que, por lógica humana, no cabía otra conclusión que no fuese la estimación de nuestro recurso contencioso administrativo en tanto el pretendido vial público por la Administración demandada no ha existido ni existió nunca".

A ello debe responderse:

1º) Que **es indiferente quién y cuándo colocase los elementos que perturbaban la posesión pública del camino. El art. 70.1º del Reglamento de Bienes señala que las corporaciones local podrán recobrar la tenencia "en cualquier tiempo"** y la justificación técnica de la necesidad y oportunidad de la recuperación está en los informes previos del arquitecto municipal y TAG de Urbanismo. Pese a que la parte apelante discrepe -legítimamente- de los mismos.

2º) Todas las pruebas practicadas a instancia de la parte demandante y cuya valoración echa en falta, están destinadas a acreditar lo que machaconamente se reitera en la apelación, esto es, que no existe ni ha existido nunca el pretendido vial público. No obstante, debe reiterarse con la misma insistencia **que en esta sede contencioso-administrativa no se discute sobre la titularidad de dicho espacio y que todas las indicadas pruebas tendrán su utilidad en el eventual pleito civil en el que se podrá decidir dicha cuestión. Si finalmente la parte recurrente decidió interponerlo.**

3º) **Lo único relevante a efectos del interdicto de recuperación posesoria es constatar si existía o no la previa posesión pública del indicado espacio.** Y sin necesidad de valorar ninguna de las pruebas practicadas debe responderse que sí por la sencilla razón que esta posesión pública se había recuperado en Acuerdo del Pleno del Ayuntamiento de Manacor, de fecha 6 de julio de 1.998 y la sentencia de esta Sala núm. 100/2002, de 30 de enero (ECLI:ES:TSJBA:2002:166) ratificó el derecho del Ayuntamiento a recuperar la posesión del camino. Por tanto, al menos desde esta fecha ya estaba en posesión del camino. Posesión nuevamente perturbada por los elementos cuya retirada motiva el presente contencioso.

En conclusió, i en aplicació de la referida doctrina del Tribunal Suprem desenvolupada pel nostre TSJ, no pot existir dubte respecte de la prèvia possessió pública del camí inclòs en el Catàleg de Camins d'Artà de 2009 i en l'Inventari de bens municipals acordat en el Ple de l'Ajuntament d'Artà de 29 de setembre de 2009.

També es compleixen la resta de supòsits i requisits exigits per la jurisprudència per a procedència de la recuperació possessòria d'ofici, que és el procediment del que ha de fer ús l'Ajuntament d'Artà per tal de cessar en la pertorbació possessòria de l'ocupant amb la retirada dels tancaments que impedeixen el seu ús públic i l'accés als seus usuaris. En conseqüència, el motiu d'oposició al·legat per Fundació Na Carro relatiu a la inexistència de possessió pública ha de ser desestimat.

5.- Finalment, en relació a la **sol·licitud de suspensió de l'execució de l'acte impugnat durant la tramitació del recurs de reposició**, que Fundació Na Carro demana per altrament en el seu escrit de recurs; no consten des de la formulació del recurs de reposició actuacions tendents a dur a terme l'execució de la resolució impugnada, pel que el procediment s'ha mantingut suspès sense necessitat de declarar la seva suspensió formal.

Cal tenir en compte que pel que fa tal sol·licitud de suspensió de l'execució de l'acteformulada per la part recurrent juntament amb el recurs administratiu, s'ha de partir del règim general de l'article 117 de la Llei 39/2015 (LPACAP), conforme al qual la interposició del recurs no suspèn l'execució de l'acte impugnat, llevat que l'òrgan competent acordi la suspensió a partir d'una ponderació motivada entre l'interès públic o de tercers i els perjudicis al recurrent, o bé que operi el supòsit excepcional de suspensió automàtica previst a l'article 117.3 de la LPACA

En el cas de la suspensió automàtica, l'esmentat article 117.3 estableix un efecte legal directe: l'execució de l'acte impugnat "s'entén suspesa" si, transcorregut un mes des de l'entrada de la sol·licitud de suspensió en el registre electrònic de l'Administració o organisme competent per decidir-hi, no s'ha dictat i notificat resolució expressa sobre la suspensió. Aquest efecte suspensiu es produeix "ex legem" pel sol transcurs del termini i la manca de resolució notificada, sense que sigui exigible una valoració prèvia de fons sobre la concurrència de perjudicis irreparables o sobre la fonamentació en pauses de nul·litat, i amb efectes limitats a la via administrativa.

Així les coses, **en aplicació del citat precepte i de la suspensió automàtica, l'executivitat de la resolució impugnada es troba suspesa des del 25 d'agost de 2024**, en no haver-se dictat resolució expressa sobre dita suspensió.

No obstant això, la producció d'aquesta suspensió automàtica no converteix la situació en irreversible ni impedeix que l'Administració compleixi el seu deure de resoldre expressament tant sobre el recurs com, si escau, sobre la peça o incidència de suspensió. En particular, la pròpia doctrina recollida sobre l'article 117.3 de la LPACAP admet que la denegació expressa de la suspensió, per evitar que aquesta es produeixi per ministeri de la llei, pot realitzar-se tant en la resolució del recurs administratiu com mitjançant una resolució independent i prèvia. En coherència amb aquesta regla, l'Administració conserva la potestat de dictar una resolució expressa sobre la suspensió també quan aquesta no s'ha dictat dins del mes legal, si bé la conseqüència jurídica és diferent segons el moment en què es dicta.

Quan el termini d'un mes ha transcorregut sense resolució i notificació sobre la suspensió, la suspensió automàtica ja ha nascut per ministeri de la llei i, per tant, una resolució expressa posterior no pot pretendre eliminar-la amb efectes retroactius ni legitimar una execució material com si aquella suspensió no hagués existit durant el període en què ha estat vigent. En aquest sentit, s'ha declarat que, concedida la suspensió en via de recurs per aquesta modalitat de silenci positiu, l'Administració no pot desconèixer-la i executar l'acte, i que l'execució material en aquestes condicions genera una situació d'indefensió que habilita l'interessat a acudir a la via jurisdiccional per fer valer l'efecte suspensiu.

Conseqüentment, la resolució expressa extemporània sobre la suspensió, quan s'adopti després d'haver operat l'article 117.3 de la LPACAP només pot desplegar eficàcia "cap al futur", és a dir, com a decisió administrativa que defineix el règim d'executivitat a partir de la seva notificació (i, si escau, del compliment de les condicions o mesures cautelars que s'hi associen), però no com a mecanisme automàtic de "revocació" d'un efecte suspensiu ja produït ex legem ni com a cobertura per validar execucions efectuades durant el lapse en què la suspensió automàtica era operativa.

Aquest enfocament és coherent amb la finalitat garantista de l'article 117.3 de la LPACAP (evitar que la inacció administrativa deixi sense protecció cautelar el recurrent) i amb la regla que la suspensió automàtica constitueix una previsió destinada a operar durant la tramitació del recurs en via administrativa, sense imposar una suspensió indefinida i sense perjudici del règim de silenci sobre el fons del recurs. En aquest sentit es pronuncien les Sentències de l'AN de 28/04/1999 i la STS de 22 de juny de 1998; o les més recents del

Aquesta eficàcia prospectiva ("cap al futur") de la resolució expressa exigeix, a més, que l'acte que denega o alça la suspensió incorpori la ponderació suficientment raonada prevista a l'article 117.2 LPACAP atès que les decisions sobre suspensió es consideren actes de tràmit qualificats que han de motivar-se i són susceptibles d'impugnació autònoma; tot això sense perjudici que, en cas que concorrin interessos de tercers, la suspensió automàtica per silenci hagi de ser interpretada racionalment per evitar deixar-los indefensos per la mera inacció administrativa.

Per tot l'anterior, i a efectes de la ulterior proposta de resolució, correspon:

- Reconèixer que en el cas concret va operar la suspensió automàtica de l'article per l'art. 117.3 de la LPACAP per transcurs del mes sense resolució notificada sobre la suspensió, aquesta va produir efectes en via administrativa durant el període comprès entre el 25 d'agost de 2024 i la notificació de la resolució expressa.

- Acordar, mitjançant resolució expressa i motivada, el règim de suspensió o alçament de la suspensió amb efectes des de la notificació ("cap al futur"), prèvia ponderació dels interessos en conflicte i, si escau, adoptant les mesures cautelars i fer

constar expressament que aquesta decisió no opera amb eficàcia retroactiva respecte del període en què la suspensió automàtica ex legem hagués estat vigent.

Així, en relació a aquesta resolució expressa de la sol·licitud de suspensió s'ha de ponderar (d'acord amb el disposat a l'article 117.2 Llei 39/15), «entre el perjudici que causaria al interés público o a terceros la suspensión y el ocasionado al recurrente como consecuencia de la eficacia inmediata del acto recurrido».

En el cas concret que ens ocupa, es tracta de la recuperació de la possessió d'un camí de titularitat pública municipal per la qual cosa és d'interès general aquesta recuperació per a l'ús i servei públic general de tota la ciutadania.

La recuperació d'ofici és una potestat administrativa de caràcter reglat no discrecional i és obligatòria que l'ajuntament l'exerceixi (article 68.1 de la LBRL); 'per això l'Ajuntament d'Artà no només té la potestat sinó que té l'obligació de protegir tant la titularitat com la possessió dels camins i vies públiques municipals, tal com es recull a l'article 9.3 de la Llei 13/2018, de 28 de desembre, de camins públics i rutes senderistes de Mallorca i Menorca: «En el moment en què l'administració competent té informació d'alguna acció de tancament de camins públics, així com de la usurpació de trams o d'altres elements dels camins de naturalesa pública, amb llaurat, moviment de terres, o altres formes materials d'apropiació, ha d'iniciar el procediment de recuperació d'ofici».

En oposició al clar interès general del procediment iniciat i de la recuperació possessòria del camí públic, la recurrent al·lega suposats perjudicis d'una execució de la resolució impugnada consistents en:

- la invasión de la intimidad de mi representada al abrir un acceso a la finca el cual transcurre por delante de la casa de mi principal.

- la existencia de otro camino publico paralelo al que contemplamos y a apenas 100 metros de distancia.

Aquests suposat perjudicis en cap cas es justifiquen i molt menys com a perjudicis d'impossible o difícil reparació, com exigeix en citat article 117.2 per tal d'acordar la suspensió de l'executivitat.

En conseqüència, feta la pertinent ponderació, els interessos generals en mantenir l'executivitat i procedir a la l'obligada recuperació del camí, s'imposa sobre els interessos del particular que en cap cas ha justificat l'existència d'interessos que mereixin una millor protecció i molt menys ha justificat perjudicis d'impossible o difícil reparació com a conseqüència de l'execució de l'acte impugnat.

D'acord amb l'exposat, **procedeix la denegació de la mesura cautelar de suspensió de l'executivitat sol·licitada per Fundació Na Carro** i així s'ha de resoldre expressament aixecant la suspensió automàtica per d'acord amb el disposat al articles article 56 de la Ley 33/2003, de 3 de noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas i 68 del Real Decreto 1373/2009, de 28 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento General de la Ley 33/2003, de 3 de noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas; l'Ajuntament d'Artà haurà de procedir a la seva execució, adoptant les mesures necessàries per recuperar la possessió del camí públic 19) CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA.”

Per tot plegat,

ES PROPOSA:

1. Admetre a tràmit el recurs interposat per Mariano Boquera Morell, actuant en representació de Fundació Na Carro (RGE 5388 de 25/07/2024) contra l'acord del ple de l'Ajuntament d'Artà, adoptat en sessió en sessió de 17 de juny de 2024, que resolgué: Declarar la recuperació possessòria del camí de titularitat pública denominat (19) Camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda amb el cessament dels actes pertorbadors i el restabliment el seus accessos i traçats, ordenant a Fundació Na Carro que procedeixi al restabliment amb la retirada dels tancaments instal·lats i habilitant l'accés als usuaris».

2. Desestimar aquest recurs de reposició, tot això de conformitat amb els antecedents i els fonaments de dret que s'incorporen en aquesta resolució i que recullen les consideracions jurídiques i la proposta de resolució contingudes als informes jurídics emesos i que consten a l'expedient.

3. Denegar la suspensió sol·licitada i declarar aixecada, amb aquesta resolució, la suspensió automàtica de l'executivitat impugnada que ja s'havia produït des del dia 25 d'agost de 2024 i únicament fins al moment de la notificació d'aquesta resolució expressa que desestima el recurs presentat.

4. Notificar aquesta resolució a la persona interessada amb indicació dels recursos pertinents.>>

El portaveu del PP, Sr. Lliteras, manifesta que en el plenari del passat 17 de juny ja varen demanar si al camí que travessa la finca privada hi havia animals pasturant. Explica que els preocupava que no es pogués evitar que alguna persona deixàs les barreres obertes i que els animals es poguessin

escapar. Per aquest motiu, el seu grup es va abstenir en aquell moment. Afegeix que considera molt seriós que l'Ajuntament tanqui els camins i que només s'hi permeti el pas a peu, ja que això pot obligar moltes persones a haver de recórrer molts quilòmetres per arribar a la seva destinació. Assenyala que l'expedient encara li genera dubtes i, per aquest motiu, anuncia que el seu grup tornarà a abstenir-se.

El Sr. Galán explica que actualment moltes persones utilitzen el camí de l'Ermita perquè aquest altre es troba tancat. Assenyala que el camí es podria obrir instal·lant-hi diferents tipus de portes i que s'han mantingut reunions amb diverses persones relacionades amb aquest camí, si bé no s'ha pogut arribar a cap acord. Afegeix que la voluntat de l'Ajuntament és que la ciutadania pugui gaudir del camí, almenys a peu, i que, per aquest motiu, s'ha decidit continuar amb la tramitació de l'expedient.

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 10 vots favorables del PSOE (6), El PI-Proposta per les Illes Balears (2) i UIA-MÉS per Mallorca (2) i 2 abstencions del PP (2).

5. Exp. 2026/146. Aprovació, si s'escau, de l'expedient de reconeixement extrajudicial de crèdits de juliol de 2026 (OFIS 2026)

El regidor d'Hisenda, Sr. Rocha, explica la proposta, que, copiada literalment, diu:

<<Antecedents

1. Vista la Resolució de la batlia de data 14 de juliol de 2026, en la qual es resol continuar amb el procediment de reconeixement de les obligacions mitjançant l'aprovació d'un reconeixement extrajudicial de crèdit (REC), així com els informes existents a l'esmentat expedient, procedeix iniciar la tramitació del reconeixement extrajudicial de crèdit d'aquestes obligacions.

2. L'aprovació del REC en cap cas esmena els defectes de l'expedient. La seva finalitat és únicament la imputació en el pressupost corrent de les obligacions derivades de despeses compromeses indegudament, sense perjudici de que s'hagin d'exigir les responsabilitats corresponents per haver-se realitzat despeses sense consignació pressupostària i/o sense cobertura contractual.

Fonaments de dret

Base 27 de les Bases del pressupost de l'exercici 2026.

D'acord amb els antecedents i fonaments de dret indicats, el batle proposa a la Comissió Informativa que dictamini favorablement i elevi al ple de la Corporació l'adopció del següent

ACORD:

1. Aprovar el reconeixement extrajudicial de crèdit de les següents obligacions:

Descripció	CIF	Proveïdor	Apl.	Press		Import
SERVEI MANTENIMENT		ALMENDROS ADROVER JUAN	3421	22799	01	726,00
SERVEI ANALISIS	B07953508	LABORATORIO DE ANALISIS	1611	22706	01	54,44
CASTRACIONS MOIXOS		SCHIER GORDON JOHANNES	3111	22106	01	988,39
SERVEI ANALISIS	B07953508	LABORATORIO DE ANALISIS	1611	22706	01	1.205,75

[illegible]

ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	333,48
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	107,44
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	107,44
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	107,44
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	323,84
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	107,44
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	107,44
ASSEGURANÇA VEHICLE	A08171373	MGS SEGUROS Y REASEGUROS	9201	22400	01	107,44
CONTRACTE BASIC	A78923125	TELEFONICA MOVILES	9201	22200	01	68,78
CONTRACTE BASIC	A78923125	TELEFONICA MOVILES	9201	22200	01	78,38
CONTRACTE INTERNET	A78923125	TELEFONICA MOVILES	9201	22200	01	36,30
PLA CORPORATIU	A78923125	TELEFONICA MOVILES	9201	22200	01	41,84
PLA CORPORATIU	A78923125	TELEFONICA MOVILES	9201	22200	01	1.675,77
GESTIO ESC POU SA	B07411598	ENEQUIP SERVEIS	3232	22799	02	3.664,86
REDACCIO INFORMES		CANTO CAMPINS CLARA	1511	22799	01	3.067,35
SERVEI ALARMES EDIF	A07044530	TRANSPORTES BLINDADOS SA	2314	22701	01	686,89
HONORARIS ARQUITECTA		MIQUEL VICENS PETRA	1511	22799	01	2.004,63
ASSESSORAMENT	B07465297	MIGUEL MARTORELL	9201	22799	02	1.780,52
SERVEI DE	Q2866001G	CREU ROJA ESPANYOLA	2316	22799	01	605,38
REPARACIO MOBILS	A78923125	TELEFONICA MOVILES	9201	22200	01	14,52
LLOGUER LOCAL C SOS		FLAQUER GARAU JUAN LUIS	1341	20200	01	635,01
SUBMINISTRAMENT	B57927899	TRES GLOPS SL	9201	22101	01	867,23
QUOTA JUL RENTING	A81440786	SIEMENS FINANCIAL	9201	20300	01	138,42
QUOTA N28 RENTING	A81440786	SIEMENS FINANCIAL	9201	20300	01	252,62
QUOTA JUL RENTING	B85127629	GRENKE RENT SL	9201	20300	01	158,12
MATERIAL OFICINA	A07295918	SISTEMAS DE OFICINA D'ES	9201	22000	01	1.606,08
CONSUM AIGUA POU SA		MASSANET VIVES MARIA	1611	22101	03	1.476,09
ASSESSORAMENT	B57342206	MARCOM ABOGADOS Y	9201	22799	02	1.815,00
		Total				90.780,35

>>

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 10 vots favorables del PSOE (6), El PI-Proposta per les Illes Balears (2) i UIA-MÉS per Mallorca (2) i 2 abstencions del PP (2).

6. Exp. 2026/146. Aprovació, si s'escau, de l'expedient de reconeixement extrajudicial de crèdits de juliol de 2026 *bis* (OFIS 2026 *bis*)

El regidor d'Hisenda, Sr. Rocha, explica que a aquesta proposta es tracta una factura que es va haver de tramitar a part, la qual, copiada literalment, diu:

<<Antecedents

1.Vista la Resolució de la batlia de data 16 de juliol de 2026, en la qual es resolts continuar amb el procediment de reconeixement de les obligacions mitjançant l'aprovació d'un reconeixement extrajudicial de crèdit (REC), així com els informes existents a l'esmentat expedient, procedeix iniciar la tramitació del reconeixement extrajudicial de crèdit d'aquestes obligacions.

2. L'aprovació del REC en cap cas esmena els defectes de l'expedient. La seva finalitat és únicament la imputació en el pressupost corrent de les obligacions derivades de despeses compromeses indegudament, sense perjudici de que s'hagin d'exigir les responsabilitats corresponents per haver-se realitzat despeses sense consignació pressupostària i/o sense cobertura contractual.

Fonaments de dret

Base 27 de les Bases del pressupost de l'exercici 2026.

D'acord amb els antecedents i fonaments de dret indicats, el batle proposa a la Comissió Informativa que dictami favorablement i elevi al ple de la Corporació l'adopció del següent

ACORD:

1. Aprovar el reconeixement extrajudicial de crèdit de les següents obligacions:

Concepte	CIF	Proveïdor	Apl.	Press.			Import
RÀDIO JUNY	41520175t	BARTOMEU CLADENTY	01	4912	22799	01	799,65

>>

La portaveu d'UIA-Més per Mallorca, Sra. Moreno, diu que s'abstindran, però recorda que fa dues legislatures que tenen aprovada la licitació.

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 10 vots favorables del PSOE (6), El PI-Proposta per les Illes Balears (2) i PP (2) i 2 abstencions d'UIA-Més per Mallorca (2).

7. Exp. 2026/3773. Aprovació, si s'escau, de la Moció que presenten els grups municipals PSIB-PSOE i UIA-MÉS per Mallorca en defensa del Parc Natural des Trenc i de tots els espais naturals protegits de les Illes Balears

La regidora de Funció Pública, Sra. Llinàs, explica que, arran d'una modificació normativa, es va dur a terme una manifestació pacífica a es Trenc i es varen produir comportaments incorrectes; per això, han presentat la moció i procedeix a la seva lectura:

<<Exposició de motius

Dia 30 de setembre de 1983 milers de mallorquins i mallorquines convocats pel GOB sortiren als carrers de Palma per exigir la protecció d'Es Trenc, redut natural i verge que havia resistit miraculosament les envestides de la famosa "balearització". Fou l'amenaça d'un macroprojecte d'urbanització que havia impulsat una promotora de capital suec, a ubicar dins l'entorn de la platja d'Es Trenc i el salobrar que l'envolta, el que feu mobilitzar una gernació en una manifestació històrica, que arribava després d'haver aconseguit salvar, també, l'illa de la Dragonera uns anys abans, el 1977.

Sense les manifestacions dels "Salvem", que intentaren posar fi a la destrucció d'una llarga llista de topònims amenaçats per les urbanitzacions -de la punta de n'Amer a Mondragó, de s'Albufera des Grau a Ses Salines d'Eivissa i Formentera, passant per Sa Dragonera, Sa Canova o llocs emblemàtics de la Serra de Tramuntana- no s'hauria arribat a aprovar una norma com la Llei d'Espais Naturals de 1991, que fou la primera passa per aconseguir alliberar nombrosos espais verges que patien fortíssimes pressions per a ésser urbanitzats. I fou la força d'un grup ecologista com el GEN/GOB, a totes les illes, amb la complicitat d'una part rellevant de la societat illenca, el que aconseguí aturar nombroses agressions ambientals arreu del territori.

El camí fet des de la Llei d'Espais Naturals, que simplement impedia urbanitzar, a les normes que creaven els primers espais naturals protegits com a tals -és a dir, amb eines de gestió i conservació incloses- no ha estat mai pacífic. La dreta, i els seus interessos i lobbies, mai ha posat fàcil la tasca de la conservació i protecció de l'entorn natural. Episodis com el que succeí a l'Ajuntament de Son Servera en que s'arribà a agressions cap a representants dels partits d'esquerrres, Batle socialista inclòs, en motiu de la creació del Parc Natural de Llevant; o les successives retallades en espais naturals ja declarats que féu el Govern Matas; en són bona mostra.

En el cas d'Es Trenc, és ben coneguda la posició del Partit Popular de Campos al respecte. Basta repassar l'història de la urbanització de Ses Covetes, finalment aturada i demolida, per entendre quina ha estat la postura d'aquest partit en relació a la protecció d'Es Trenc. Qualsevol mesura per a reforçar la protecció de l'entorn, i especialment la declaració de l'espai com a Parc Natural, ha tengut sempre l'oposició frontal de la dreta campanera, ara liderada per l'actual batlessa Francisca Porquer. Oposició que també es donà cap al projecte de creació del Parc Natural d'Es Trenc / Salobrar de Campos, aprovat a través de la Llei 2/2017, de 27 de juny.

És per tot això que les modificacions operades per l'actual majoria de govern entre el Partit Popular i VOX tant a la Llei Agrària com a la modificació, via Llei "Omnibus", de l'estatus legal del Parc Natural d'Es Trenc, tal i com es publicaren al BOIB de dia 11 de juny, han encès totes les alarmes. I com en anteriors ocasions, la societat mallorquina s'ha mobilitzat per defensar amb força que Es Trenc no es toca, que els espais naturals no es toquen. I tot això ha duit, una vegada més, a congregat 10.000 persones a la platja de Sa Ràpita per dir clarament que per aquí no, que la gent no consentirà fer ni una passa enrere en la protecció del paisatge i de la natura. En un moment en què les nostres illes estan rebent més pressió que mai, en què l'especulació immobiliària i turística i la pressió sobre el sòl rústic i els recursos naturals és més forta que mai, és imprescindible tornar mobilitzar la gent en defensa del nostre patrimoni i del nostre futur.

Per tot el que s'ha exposat anteriorment, el Grup Municipal Socialista presenta a l'Ajuntament d'Artà els següents ACORDS:

PROPOSTES D'ACORD

1. El Ple de l'Ajuntament d'Artà exigeix al Parlament de les Illes Balears la derogació de les normes aprovades que permeten la desprotecció del Parc Natural d'Es Trenc/Salobrar de Campos, i en especial la Disposició Final Cinquanta-Sisena que deslegalitza la protecció d'Es Trenc per a permetre-hi modificacions via Decret del Consell de Govern.
2. El Ple de l'Ajuntament d'Artà insta al Parlament de les Illes Balears a retirar totes les modificacions de la Llei Agrària de les Illes Balears que rebaixen el grau de protecció dels espais naturals protegits, permetent activitats econòmiques i urbanístiques absolutament deslligades de l'ús rural i natural que haurien de tenir.
3. El Ple de l'Ajuntament d'Artà insta el Govern de les Illes Balears a garantir la protecció real i efectiva dels espais naturals protegits de les Illes Balears, dotant-los de mitjans i recursos suficients per a poder garantir-ne la supervivència i una gestió adient als excepcionals valors naturals que contenen.
4. El Ple de l'Ajuntament d'Artà insta a l'equip de govern a ampliar la protecció territorial del sòl rústic, evitant la proliferació d'usos que no són propis dels espais agraris i naturals que donen sentit a aquest tipus d'espais.
5. El Ple de l'Ajuntament d'Artà acorda reprovar l'actuació de la Batlessa de Campos, Sra. Francisca Porquer, durant la manifestació pacífica i ciutadana convocada el diumenge dia 5 de juliol sota el lema "Es Trenc no es toca", on aparegué per donar mostres de manca de respecte cap als participants i els seus representants, i cap al dret de manifestació que garanteix l'article 21 de la Constitució Espanyola.>>

La portaveu d'El PI-Proposta per les Illes Balears, Sra. Sureda, indica que estan d'acord amb la protecció que té Es Trenc i considera que no s'hauria d'haver tocat, per tant donaran suport a la moció. És veritat que, en cap cas, són defensables les agressions de cap tipus contra persones que donen les seves opinions. Consideren que la batlessa no va actuar com toca, tot i que no és del tot coneixedora dels fets. Si ho poguessin votar per separat, s'hi abstendrien en allò referent a l'actitud de la batlessa, però que, tot i això, hi votaran a favor, perquè el més important és la protecció del territori.

El portaveu del PP, Sr. Lliteras, diu que, si no es vota per punts, hi votaran en contra.

El batle, Sr. Galán, rebutja la votació per punts.

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 10 vots favorables del PSOE (6), El PI-Proposta per les Illes Balears (2) i UIA-MÉS per Mallorca (2) i 2 vots en contra del PP (2).

A continuació, el batle manifesta la voluntat de sotmetre a la consideració del Ple, igualment per urgència, la inclusió d'un altre punt en l'ordre del dia, referent a l'exp. 2026/3845, sobre l'aprovació, si s'escau, de l'aprovació provisional de la modificació de l'Ordenança fiscal núm. 25, reguladora de la taxa pels serveis esportius.

El Sr. Galán explica que la urgència ve motivada perquè aquesta Ordenança hauria d'entrar en vigor abans de l'inici de la temporada de la piscina al setembre per poder acollir les noves inscripcions. És important que els cursos i els preus ja estiguin regulats per la nova ordenança i evitar problemes de gestió i donar seguretat tant als usuaris com al servei.

A continuació, se sotmet a votació i s'aprova, per unanimitat, la inclusió per urgència de la proposta en l'ordre del dia.

7*. Exp. 2026/3845. Aprovació, si s'escau, de l'aprovació provisional de la modificació de l'Ordenança fiscal núm. 25, reguladora de la taxa pels serveis esportius

El batle, Sr. Galán, vol començar deixant clara una idea: aquesta modificació no respon a la voluntat d'incrementar les taxes de la piscina, sinó d'actualitzar l'Ordenança perquè reflecteixi el funcionament real del servei i sigui molt més clara tant per als usuaris com per al personal que l'ha de gestionar.

Després d'aquests primers mesos de funcionament amb el nou model de gestió de la Piscina, s'han detectat alguns aspectes que convenia regular millor.

El primer és l'organització dels cursos. Fins ara, l'Ordenança no diferenciava amb prou claredat les diferents modalitats de cursos ni les diferents freqüències setmanals. Amb aquesta modificació es crea una estructura molt més ordenada, diferenciant les sessions de 30 i 45 minuts, les activitats dirigides i el nombre de classes per setmana. Això farà que qualsevol usuari pugui identificar fàcilment quin és el servei que necessita i quin és el preu que li correspon.

Un segon aspecte important és l'inici de la temporada. Cada any es dona amb una situació particular: el primer període no és un trimestre natural, sinó que va del mes de setembre fins al mes de desembre, és a dir, quatre mesos. L'Ordenança actual no donava una resposta específica a aquesta situació i obligava a fer càlculs que no sempre resultaven senzills. Per això, es crea una tarifa específica per a aquest primer període de quatre mesos, que ja incorpora tant la matrícula com les mensualitats corresponents. D'aquesta manera, se simplifica la gestió administrativa i també es facilita que els usuaris coneguin des del primer moment quin serà el cost total de l'inici de la

temporada.

També és important aclarir com s'han calculat els nous imports. No s'han fixat preus nous de manera arbitrària. Totes les quantitats parteixen dels imports que ja estaven aprovats a l'Ordenança vigent, concretament de la matrícula de 50,27 euros i del preu dels cursos de natació de 61,06 euros mensuals. A partir d'aquests imports s'han fet les proporcions corresponents en funció del nombre de mesos contractats i del nombre de sessions setmanals, mantenint un criteri objectiu i coherent amb la tarifa existent.

La modificació també aprofita per incorporar alguns serveis que fins ara no estaven regulats de manera expressa. És el cas del lloguer de carrers de la piscina, una demanda que des de feia temps ens traslladaven diferents entitats i usuaris, i que ara queda regulada amb dues tarifes diferenciades segons la durada de la reserva.

A més, s'han revisat les bonificacions per adaptar-les a la normativa vigent i donar més coherència al text de l'Ordenança, mantenint el seu caràcter social.

Finalment, s'incorpora una disposició transitòria que regula el pas del sistema actual al nou model perquè aquest canvi es pugui fer amb seguretat jurídica i sense perjudicar les persones que s'inscriguin durant aquest primer any d'aplicació.

En definitiva, aquesta modificació no canvia l'esperit de l'Ordenança, sinó que la fa més clara, més ordenada i millor adaptada al funcionament actual de la Piscina Municipal, tant des del punt de vista dels usuaris com de la gestió diària del servei.

Així, la proposta, copiada literalment, diu:

<<El text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, estableix en els seus articles 15 a 19 el procediment per a l'aprovació i modificació de les Ordenances fiscals reguladores dels tributs locals.

Quan es modifiquen les Ordenances fiscals, els acords de modificació hauran de contenir la nova redacció dels preceptes afectats.

La publicació dels textos actualitzats de les ordenances fiscals municipals resulta necessària, a fi de donar compliment al que estableix l'article 85 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, ja que aquestes han de complir la doble funció de servir com a eina normativa fonamental de gestió dels tributs locals i alhora comunicació informativa amb els ciutadans.

A la present proposta de modificació de l'Ordenança Fiscal núm. 25, reguladora de la Taxa pels serveis esportius: re-estructuració dels cursos, matrícules, bonos, etc, sense modificar els preus establerts per cada un dels conceptes. Als conceptes nous que s'introdueixen, se'ls apliquen els mateixos preus establerts en l'ordenança per a fets imposables similars.

Vist l'informe de la intervenció i secretaria es proposa al Ple l'adopció dels següents

A C O R D S

Primer. Aprovar provisionalment la modificació de l'ordenança fiscal que a continuació es relaciona:

“ORDENANÇA 25, REGULADORA DE LA TAXA PELS SERVEIS ESPORTIUS.

Article 1. Fonament i naturalesa

En ús de les facultats concedides pels articles 133.2 i 142 de la Constitució i per l'article 106 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i de conformitat amb allò que disposen els articles 15 al 19 del RD 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aquest Ajuntament estableix la taxa pels serveis esportius, que s'ha de regir per aquesta Ordenança fiscal, les normes de la qual compleixen el que preveu l'article 57 de l'esmentat RD 2/2004.

Article 2. Fet imposable

El fet imposable ve determinat per la utilització de les instal·lacions o serveis existents en els recintes esportius, com ara el Poliesportiu Na Caragol, Piscina municipal, pistes de tennis, Camp de Futbol Ses Pesqueres, Poliesportiu Cap Ferrutx, CEIP Na Caragol, etc.

Article 3. Subjecte passiu

Són subjectes passius contribuents les persones naturals usuàries dels diferents serveis als quals fa referència l'article 2.

Article 4. Quota tributària

La quota tributària es determinarà aplicant les tarifes següents.

4.1. Activitats hípiques

- Individual (mensual): 26,29 €
- Grup (mensual): 15,77 €
- Lloguer de la quadra (mensual): 315,48 €

4.2. Poliesportiu

- Pista de tennis amb llum, una hora: 11,05 €
- Pista de tennis sense llum, una hora: 6,50 €
- Pista del Poliesportiu coberta sense llum, una hora: 37,66 €
- Pista del Poliesportiu coberta amb llum, una hora: 81,50 €
- 1/3 de pista del Poliesportiu sense llum, una hora: 12,67 €
- 1/3 de pista del Poliesportiu amb llum, una hora: 29,35 €
- Sala Polivalent, per hora: 12,92 €
- Gimnàs, per persona i hora: 3,88 €
- Gimnàs sencer, per hora: 63,63 €
- Pista del segon pavelló sense llum, una hora: 26,29 €
- Pista del segon pavelló amb llum, una hora: 55,70 €
- Pista descoberta amb llum, per hora: 13,03 €
- Pista descoberta sense llum, per hora: 6,47 €

4.3. Pista de pàdel

- a) Matrícula: 49,71 €
- b) Soci
 - Pista de pàdel amb llum, una hora: 19,37 €
 - Pista de pàdel sense llum, una hora: 12,30 €
- c) No soci
 - Pista de pàdel amb llum, una hora: 24,23 €
 - Pista de pàdel sense llum, una hora: 14,92 €

4.4. Camp de Futbol Ses Pesqueres

- Camp de gespa amb llum, per hora: 201,60 €
- Camp de gespa sense llum, per hora: 90,48 €

- Camp de futbol 7 amb llum, per hora: 100,82 €
- Camp de futbol 7 sense llum, per hora: 46,52 €
- Instal·lació completa, per dia: 777,57 €

4.5. Poliesportiu de la Colònia de Sant Pere

- Pista amb llum i vestidors, per hora: 19,56 €
- Pista sense llum i vestidors, per hora: 6,47 €
- Pista amb llum i sense vestidors, per hora: 13,03 €
- Pista sense llum i sense vestidors, per hora: 6,47 €
- Sala Polivalent, per hora: 7,73 €

4.6. Piscina Municipal

Bany lliure

Entrada dia adult (+14 anys) hivern: 4,50 €

Entrada dia adult (+14 anys) estiu: 2,50 €

Entrada dia infantil (3-14 anys) hivern: 2,50 €

Entrada dia infantil (3-14 anys) estiu: 1,50 €

Menors de 3 anys gratuït

Bons

Bo 10 entrades: 38,84 €

Bo mensual: 31,54 €

Bo trimestral: 70,99 €

Bo mig any: 92,63 €

Bo anual: 161,79 €

Classes de natació

Matrícula: 50,27 €*

*Si estàs més de 12 mesos inactiu, la matrícula caduca

	Mensual	2 mesos	Trimestral
Sessions de 30 minuts, 1 classe/setmana	16,95 €	32,20 €	45,76 €
Sessions de 30 minuts, 2 classes/setmana	28,83 €	54,77 €	80,54 €
Sessions de 30 minuts, 3 classes/setmana	40,70 €	77,33 €	109,89 €
Sessions de 45 minuts, 1 classe/setmana	25,44 €	48,33 €	68,68 €
Sessions de 45 minuts, 2 classes/setmana	44,74 €	85,00 €	120,79 €
Sessions de 45 minuts, 3 classes/setmana	61,06 €	116,01 €	164,86 €
Activitats dirigides, 1 classes/setmana	25,44 €	48,33 €	68,68 €
Activitats dirigides, 2 classes/setmana	44,74 €	85,00 €	120,79 €
Oferta inici temporada sessions de 45 minuts, 4 mesos (setembre-desembre) 3 sessions/setmana. Matrícula gratuïta	203,32 €		
Oferta inici temporada sessions de 45 minuts, 4 mesos (setembre-desembre) 2 sessions/setmana. Matrícula gratuïta	148,97 €		
Oferta inici temporada sessions de 30 minuts, 4 mesos (setembre-desembre) 3 sessions/setmana. Matrícula gratuïta	135,53 €		
Oferta inici temporada sessions de 30 minuts, 4 mesos (setembre-desembre) 2 sessions/setmana. Matrícula gratuïta	98,43 €		

Sessions especials

Natació per embarassades o post part 1 dia/setmana: 25,44 €

Natació embarassades o post part 2 dies/setmana: 44,74 €
Cursets per nadons (menors de 6 mesos): 150,00 €
Lloguer de carrer/hora (màxim 20 infants o 8 adults) 2 o menys dies: 25,00 €
Lloguer de carrer/hora (màxim 20 infants o 8 adults) 3 o més dies: 23,00 €

Article 5. Bonificacions

Les bonificacions queden establertes de la següent manera:

Famílies nombroses de 1r grau: 20%

Famílies nombroses de 2n grau: 30%

Famílies monoparentals: 20%

Persones amb diversitat funcional (33% o més): 20%

Jubilats i jubilades: 30%

L'atorgament d'aquestes bonificacions requereix la presentació de la documentació acreditativa.

Qualsevol canvi en la situació personal dels usuaris que hagués donat lloc al dret a la bonificació, s'haurà de posar en coneixement de l'Ajuntament.

Article 6. Acreditació

S'acredita la taxa i neix l'obligació de contribuir quan s'inicia la prestació dels serveis subjectes a gravamen, entenent-se, a aquests efectes, que la iniciació esmentada es produeix amb la seva sol·licitud.

Article 7. Declaració, liquidació i ingrés

Aquesta taxa s'ha d'exigir en règim de liquidació en la forma prevista a l'Ordenança general de gestió, administració i recaptació.

Article 8. Infraccions i sancions

Pel que fa a la qualificació d'infraccions tributàries, així com de les sancions que corresponguin en cada cas, s'ha d'estar a allò que disposa la Llei general tributària.

Disposició final

Aquesta Ordenança entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, i ha de ser vigent fins que es modifiqui o es derogui, d'acord amb l'article 17 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Disposició transitòria

Per l'any 2026, al setembre es pagarà el preu del curs de 3 dies/setmana de l'ordenança en vigor, així com la resta de preus que puguin resultar aplicables en virtut de les activitats ofertes. Les persones que formalitzin la inscripció (matrícula) en el mes de setembre i continuïn el mes d'octubre, no hauran de tornar a matricular-se. ”

Segon- Exposar al públic al tauler d'anuncis de l'Ajuntament l'anterior acord provisional, així com el text complet de l'Ordenança fiscal modificada durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el BOIB.

Durant el període d'exposició pública de l'Ordenança, els que tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos en l'article 18 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.>>

Se sotmet la proposta a votació, la qual s'aprova amb 10 vots favorables del PSOE (6), El PI-

Proposta per les Illes Balears (2) i UIA-MÉS per Mallorca (2) i 2 abstencions del PP (2).

8. Informació de les actes de la Junta de Govern Local de 4, 11, 18 i 25 de juny de 2026

En compliment del que disposa l'article 42 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, de 28 de novembre de 1986 (ROF), el secretari dona compte de les actes de la Junta de Govern Local de 4, 11, 18 i 25 de juny de 2026.

9. Informació de les resolucions de Batlia corresponents al mes de juny de 2026

En compliment del que disposa l'article 42 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, de 28 de novembre de 1986 (ROF), el secretari dona compte dels decrets de Batlia dictats en el mes de juny de 2026, que van des del núm. 2026/695 al núm. 2026/856.

10. Precs i preguntes

El secretari informa que el grup municipal d'UIA-MÉS per Mallorca ha presentat un escrit de preguntes, el qual es llegeix a continuació.

Pren la paraula el Sr. Cabrer, qui presenta les preguntes que es transcriuen a continuació, juntament amb les respostes (R) del batle o, puntualment, dels regidors i regidores de l'Equip de Govern:

Preguntes

1. Ens han demanat saber què va costar a l'Ajuntament el Wine Fest. I si ens podeu desglossar tot el que es va pagar.

R. de la Sra. Sureda: L'esdeveniment va tenir un cost de 12.100 euros, IVA inclòs, import que comprèn tota l'organització, incloent-hi la música, la neteja, el muntatge i la resta de serveis necessaris. A més, s'hi han d'afegir una factura de 500 euros corresponent als generadors, una altra de 500 euros en concepte de cartelleria i una tercera, també de 500 euros, relativa al servei d'autobús.

A més, per fer front a aquestes despeses, s'ha sol·licitat una subvenció de promoció econòmica al CIM, igual que es fa amb la Fira, de la qual s'han concedit 6.900 euros per a despeses generals, import que s'imputarà al Wine Fest. Així mateix, també s'ha sol·licitat una revisió de la subvenció, per la qual cosa és possible que aquest import s'incrementi.

Finalment, cal dir que també s'han rebut 7.500 euros destinats a l'adquisició d'infraestructures, amb els quals es preveu comprar carpes de fusta.

Seguidament el portaveu del PP, Sr. Lliteras, demana oralment al Ple com està l'explotació del Camp de Futbol Ses Pesqueres.

El batle, Sr. Galán, diu que a la darrera Junta de Govern Local es varen aprovar els plecs i ara els penjaran a la PLACE; per tant, s'obrirà el termini per presentar ofertes.

Atès que no hi més assumptes a tractar, el batle aixeca la sessió a les 19 h, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El secretari

Antoni Payeras Beltrán

Vist i plau

El batle

Manuel Galán Massanet